

SPD-423

From Library of
Samvit Prakash Dhar
L-3/8 DLF Phase 2,
Gurgaon, HR-122002

ॐ नमः शिवाय सर्वतत्त्वरूपिणे ।

ॐ

प्रातस्मिन्मि मनसा ईश्वरस्वरूपं
ब्री सत्गुरुं हंसवाहनमात्मगम्यम् ।
योगीश्वरं हरिहरं ॐकारमलं
सत्-चित्-सुखं भगवतं प्रशिक्षमेषणं च ॥

ॐ

सदसदनुग्रहनिग्रह-

गृहीतमुनिविग्रहे भगवान् ।

सर्वासामुपनिषदां

दुर्वासा जयति दैशिकः प्रथमः ॥ १ ॥

जयति गुरुरेक एव

श्रीश्रीकण्ठो भुवि प्रथितः ।

तदपरमूर्तिर्भगवान्

महेश्वरो भूतिराजश्च ॥ २ ॥

श्री वसुगुप्तमहागुरु-

सोमानन्द प्रभूत्पलाचायीन् ।

अभिनवगुप्तं नाथं

वन्दे श्रीक्षेमराजश्च ॥ ३ ॥

कारुण्यामृतसिन्धो-

रुदितमिवावर्तमीक्षणापाङ्गात् ।

मौक्तिकमयं दधाना

ताटङ्गं जयति गौरवी मूर्तिः ॥ ४ ॥

सिततर संविदेवाप्यं

सदसत्कलनाविहिनमनुपाधि ।

जयति जगत्त्रयरूपं

नीरूपं देवि ते रूपम् ॥ ५ ॥

भैरवरूपी कालः

सृजति जगत्कारणादि कौटान्तम् ।

इच्छावर्षेण यस्याः

सा त्वं भुवनाम्बिका जयसि ॥ ६ ॥

जयति प्राणाङ्गदिवाकर-

पावकधामत्रयान्तरव्यापि ।

जननि तव किमपि विमलं

स्वरूपरूपं परं धाम ॥ ७ ॥

कवलितसकलजगत्त्रय -

विकटमहाकालकवलनोद्युक्ता ।

उपमुक्तभावविभव-

प्रभवपि कृशोदरी जयसि ॥ ८ ॥

अव्ययमकुलममेयं

विगलितसदसद्विवेककक्षोलम् ।

जयति प्रकाशविभव-

स्फीतं काल्या परं धाम ॥ ६ ॥

ऋतुमुनिसंख्यं रूपं

विमज्य पञ्चप्रकारमेकैकम् ।

दिव्यौघमुद्गिरन्ती

जयति जंगतारिणी जननी ॥ १० ॥

रक्षतु कलेहेरम्बस् त्रिजगद्वन्द्यः स हेरम्बः ।

बहुविधशृङ्गारचितं यद्वदने शंभुना रचितम् ॥ ११ ॥

नमो नालायते शुण्डां विषारोने मृणालिने ।

प्रत्यक्कमलकन्दाय कर्णाभ्यां परीशालिने ॥ १२ ॥

तद्देवताविभवमाविमहामरीचि-

चक्रेष्वशयितनिजस्थितिरेक एव ।

देवीसुतो गरुडपतिः स्फुरदिन्दुकान्तिः

सम्यक्समुच्छलयतान्मम संविदधिम् ॥ १३ ॥

शक्तिपातसमये विचारणं

प्राप्तमीश न करोषि कर्हिचित् ।

अद्य मां प्रति किमागतं यतः

स्वप्रकाशानविष्टो विलम्बसे ॥ १४ ॥

धर्माधर्मव्याप्तिविनाशान्तरकाले

शूक्तेः पाते गाह्निकैर्यः प्रतिपन्नः ।

तं स्वेच्छातः संगिरमाणा स्तवकाद्याः

स्वातन्त्र्यं तत्त्वय्यनपेक्षं कथयेयुः ॥ १५ ॥

ये यौष्माके शासनमार्गे कृतदीक्षा

संगच्छन्तो मोहवशाद्विप्रतिपत्तिम् ।

नूनं तेषां नास्ति भवद्भानुनियोगः

संकोचः किं सूर्यकैरस्तामरसानाम् ॥ १६ ॥

ज्ञातज्ञेया धातृपदस्था अपि सन्तो

ये त्वन्मार्गात्कापयगास्तेऽपि न सम्यक् ।

प्रायस्तेषां लैङ्गिकबुद्ध्यादिसमुत्थो

मिथ्याबोधः सर्पवसादीपजकल्पः ॥ १७ ॥

यस्माद्विद्धं सूतकमुखेन नु ताम्रं

तद्यद्भूयः स्वां प्रकृतिं नो समुपेयात् ।

नो तैः पीतं भूतलंसस्यैरमृतं त-

द्येषां तृद्भुद्दुः खविवाधाः पुनरस्मिन् ॥१८॥

असुरसुरवृन्दवन्दित -

ममिमतवरवितरणे निरतम् ।

दर्शनप्रताप्यपूज्यं

प्राणतनुं गणपति वन्दे ॥१९॥

वरवीरयोगिनीगण-

सिद्धावलिपूजिताङ्घ्रियुगलम् ।

अपहृतविनयिजनार्ति

वटुकममानाभिधं वन्दे ॥२०॥

आत्मीयविषयभोगै -

रिन्द्रयदैव्यः सदा हृदम्भोजे ।

अभिपूजयन्ति यं तं

चिन्मयमानन्दभैरवं वन्दे ॥२१॥

यद्धीबलेन विभ्रं

भक्ताणां शिवपथं भाति ।

तमहमवधानस्वपं

सद्गुरुममलं सदा वन्दे ॥२२॥

उद्यावभासचर्वरा-

लीलां विष्वस्य या करोति अनिशम् ।
आनन्दभैरवी तां

विमर्शरूपामहं वन्दे ॥ २३ ॥
अर्चयति भैरवं या

निश्चयकुसुमैः सुरेशपत्रस्था ।
प्रणमामि बुद्धिरूपां

ब्रह्मराणी तामहं सततम् ॥ २४ ॥
कुरुते भैरवपूजा-

मनलदलस्थाभिमानकुसुमैर्या ।
नित्यमहंकृतिरूपां

वन्दे तां शाम्भवीमम्बाम् ॥ २५ ॥
विदधाति भैरवीं

दक्षिणदलगा विकटपकुसुमैर्या ।
नित्यं मनः स्वरूपां

कौमारि तामहं वन्दे ॥ २६ ॥
नैऋतदलगा भैरव-

मर्चयते शब्दकुसुमैर्या ।
प्रणमामि श्रुतिरूपां

नित्यं तां वैष्णवीं शक्तिम् ॥ २७ ॥

पश्चिमदिग्दलसंस्था

हृदयहरेः स्पर्शकुसुमैर्या ।

तोषयति भैरवं तां

त्वग्रूपधरां नमामि काराहीम् ॥ २८ ॥

वरतररूपविशेषै-

र्मास्तदिग्दलनिषण्णा देहा या ।

पूजयति भैरवं तां-

मिन्द्राणीं हृक्कने वन्दे ॥ २९ ॥

धनपतिकिसलयनिलया

या नित्यं विविधषट्तरसाहोरैः ।

पूजयति भैरवं तां

जिह्वाभिरुयां नमामि चामुण्डाम् ॥ ३० ॥

ईशदलस्था भैरव-

मर्चयते परिमलैर्विचित्रैर्या ।

प्रणमामि सर्वदा तां

घ्राणाभिरुयां महालक्ष्मी ॥ ३१ ॥

षट्दर्शनेषु पूज्यं

षट्त्रिंशत्तत्त्वसंवहितम् ।

आत्माभिरुयं सततं

क्षेत्रपतिं सिद्धिदं वन्दे ॥ ३२ ॥

संस्फुरदनुभवसारं

सर्वान्तः सततसन्निहितम् ।

नौमि सदोदितमित्यं

निजेदेहगदेवता चक्रम् ॥ ३३ ॥

पुष्पावन्देवानमृतविसेरिन्दुमाज्ञाय सम्य-

ग्भाभिः स्वामी रसयति रसं यः परं नित्यमेव ।

क्षीरां क्षीरां पुनरपि च तं पूरयत्येवमीदृ-

ग्दोलालीलोकसितहृदयं नौमि चिद्भानुमेकम् ॥ ३४ ॥

ओमित्यन्तर्नदति नियतं यः प्रति प्रारिण शब्दे

वाणी यस्मात् प्रसरति परा शब्दतन्मात्रगर्भा ।

प्राणापानौ वहति च समौ यो मियो ग्राससक्तौ

देहस्थं तं सपदि परमादित्यमादि प्रपद्ये ॥ ३५ ॥

न ब्रह्माण्डव्यवहितपथा नातिशीतोष्णरूपा

नो वा नन्तादिवगमनितातापनीयापराहुः ।

वैकुण्ठीया तनुरिव रवे राजते मण्डलस्था

सा नः श्वेता भवतु परमादित्यमूर्तिः प्रसन्ना ॥ ३६ ॥

यस्मिन्सोमः सुरपितृनैरन्वहं पीयमानः

क्षीराः क्षीराः प्रविशति यतो वर्धते चापि भूयः ।

यस्मिन्वेदा मधुनि सरधाकारवद्भवन्ति चाग्रे

तच्चण्डांशोरमितममृतं मण्डलस्थं प्रपद्ये ॥ ३७ ॥

त्वां स्तोष्यामि हतुतिभिरिते मे यस्तु भेदग्रहोऽयं

सैवाविद्या तदपि सुतरं तद्विनाशाय युक्तः ।

स्तौम्येवाहं त्रिविधमुदितं स्थूलसूक्ष्मं परं वा

विद्योपायः पर इति ब्रुवैर्मायेत खलविद्या ॥ ३८ ॥

तत्त्वाख्योने त्वयि मुनिजना नेति नेति ब्रुवन्तः

श्रान्ताः सम्यक्त्वमिति न च तैरीदृशो वेति चोक्तः ।

तस्मात्तुभ्यं नम इति वचोमात्रमेवास्मि वच्मि ।

प्रायो यस्मात्प्रसरतितरं भारती ज्ञानगर्भा ॥ ३९ ॥

तामासाद्य क्रियमिव गृहे कामधेनुं प्रवासे

द्वान्ते भाति धृतिमिव वने योजने ब्रह्माडिम ।

नातं चास्मिन्विषमविषयग्राहसंसारसिन्धौ

गच्छेयं ते परममृतं यन्न शीतं न चोष्णम् ॥ ४० ॥

अग्नीषोमावस्वितजगतः कारणं तौ मयूखैः

सर्गादाने सृजसि भगवन्हासवृद्धिक्रमेण ।

तमेवान्तर्विषुवति समौ जुहुतामात्मवद्भौ

द्वावप्यस्तं नयसि युगपन्मुक्तये भक्तिभाजाम् ॥ ४१ ॥

स्थूलत्वं ते प्रकृतिगहने नैव लक्ष्यं ह्यनन्ते

सूक्ष्मत्वं वा तदपि सदसद्व्यक्त्यभावाच्चिन्त्यम् ।

ध्यायामीत्यं कथमविदितं त्वामनाद्यन्तमन्त-

स्तस्मादर्थे प्राणायामि नयि स्वात्मनैव प्रसीद ॥४३॥

अग्नीषोमौ प्रकृतिपुरुषौ बिन्दुनादौ च नित्यौ

प्राणापानावपि दिननिशे ये च सत्यानृते द्वे ।

धर्माधर्मौ सदसदुभयं योऽन्तरावेष्टय योगी

वर्तेतात्मन्युपरतमतिर्निर्गुणं त्वां विशेत्सः ॥४३॥

सोमं पूणामृतमिव चरुं तेजसा साधयित्वा

कृत्वा तेनानलमुखजगत्तर्पणं वैश्वदेवम् ।

आमावस्यं विद्यसमिव खे तत्कलाशेषमग्न-

न्वप्लाण्डान्तर्गृहपतिरिव स्वात्मयागं करोषि ॥४४॥

तत्तलोके तपन मुदिने ये परं संप्रबुद्धा

ये वा चित्तोपशमरजनीयोगनिद्रामुपताः ।

तेऽहोरात्रोपरमपरमानन्दसन्दयासु सौरं

भित्वा ज्योतिः परमपरमं यान्ति निर्वाणसंज्ञम् ॥४५॥

लोकाः सर्वे वपुषि नियन्ते ते स्थितास्त्वं च तेषा-

मेकैकस्मिन्युगपदगुणो विश्वहेतोर्गुणीव ।

इत्थं भूते भवति भगवन्न त्वदन्योऽस्मि सत्यं

किंतु इस्त्वं परमपुरुषोऽहं प्रकृत्यैव चाज्ञः ॥४६॥

संकल्पेच्छाद्यखिलकरणा प्राणावाप्यो वेरेण्याः

संपन्ना मे त्वदभिनवनाञ्जन्म चेदं शरण्यम् ।

मन्ये चास्तं जिगमिषु शूनैः पुण्यपापद्वयं त-

द्भक्तिश्रोद्धे तव चरणयोरन्यथा नो भवेताम् ॥४७॥

तस्यैव तु प्रसादेन भक्तिरुत्पद्यते नृणाम् ।

यया यान्ति परां सिद्धिं तद्भावगतमानसाः ॥४८॥

सत्यं भूयो जननमरणा त्वत्प्रपन्नेषु न स्त-

स्तत्राप्येकं तव नुतिफलं जन्मयाचे तदित्यम् ।

त्रैलोक्येशः प्राम इव परः पुण्यकायोऽप्ययोनिः ॥

संसाराब्धौ प्लव इव जगत्तारणाय स्थिरः स्याम् ॥

मन्दाक्रान्ते तमसि भवता नाथ दोषावसाने ॥४९॥

नान्तर्लीना मम मतिरियं गाढनिद्रां जहाति ।

तस्मादस्तं गमिततमसा पद्मिनीवात्मभासा

सौरीत्येषा दिनकर परं नीयतामाशु बोधम् ॥५०॥

समुत्सन्तु भगवन् भवद्भानुमरीचयः ।

विकसत्वेष यावन्मे हृत्पद्मः पूजनाय ते ॥ ५२ ॥

आसंसारे पचित सदसत्कर्मबन्धाश्रिताना-

मधिव्याधिप्रजनमरणाक्षुत्पिपासादितानाम् ।

मिथ्याज्ञानप्रबलतमसा नाथ चान्धीकृतानाम्

त्वं नः ज्ञाता भव करुणया यत्र तत्र स्थितानाम् ॥ ५३ ॥

शगेद्वेषान्धकारोऽपि येषां भक्तिविषा जितः ।

तेषां महीयसामग्रे कतमे ज्ञानशालिनः ॥ ५३ ॥

स्त्यासत्यस्खलितवचसां प्रौक्त्वज्जोद्धिताना-

मज्ञानानामफलसफलप्रार्थनाकातराणाम् ।

सर्वावस्थास्वाखिलविषयाम्यस्तकौतूहलानां

त्वं नस्त्राता भव पितृतया भोगलोहार्थकाराणाम् ॥ ५४ ॥

यावद्गृहं जरयति जरा नान्तकादित्य दूती

नो वा भीमस्त्रिफला मुजगाकारदुर्वारपाशः ।

गाढ कण्ठे लगति सहसा जीवितं लेलिहान-

स्तावद्भक्ताभयदसदयं श्रेयसे नः प्रसीद ॥ ५५ ॥

विश्वप्राणग्रसनरसनाटोपकोपप्रगल्भं

मृत्योर्विक्रमं दहननयनोद्दामदंष्ट्राकरालम् ।

यावद्वृष्टुं व्रजति न भिया पञ्चतामेष काय-

स्तावन्नित्यामृतमय खे पाहि नः कांदिशीकान् ॥५६॥

ये चारोग्यं दिशति भगवान्सेवितोऽप्येवमाहु-

स्ते तत्त्वज्ञा जगति सुभगा भोगयोगप्रधानाः ।

भुक्तेर्मुक्तरपि च जगतां यच्च पूर्णं सुखाराणं - (नं)

तस्यान्योऽकादमृतवपुषः को हि नामास्तु दाता ॥५७॥

स्वेन विना मृतमण्डं

स्वीविश्वलेन जीवयन्नेकः ।

मार्त्तण्डः परमोऽसौ

परममासि न किं त्वया दृष्टः ॥ ५८ ॥

हित्वा हित्वा गुरुचपलतामप्यनेकान्निजार्था-

न्यैरेकार्थीकृतमिव भवत्सेवनं मस्त्रियार्थम् ।

तेषामिच्छाम्युपकृतिमहं स्वेन्द्रियाराणं प्रियाणा-

मादौ तस्मान्मम दिनपते देहि तेभ्यः प्रसादम् ॥ ५९ ॥

तास्तृप्ताः स्वात्मनः पूर्णं हृदयैकान्तप्रायिनम् ।

दिङ्मोक्षमभैरवं देवमभेदेनाधिपेशरते ॥ ६० ॥

विदधते कर्म यत्किंचिदक्षेच्छामात्रपूर्वकम् ।

तेनैवपुनर्भाजः स्युस्तृप्ताः करुणदेवताः ॥ ६१ ॥

या पन्थानं दिशति शिशिराद्युत्तरं देवयानं
 या वा कृष्णं पितृपथमथो दक्षिणं प्रावृडाद्यम् ।
 ताम्यामन्या विषुवदभिजिन्मध्यमा कृत्यशून्या
 धन्या काचित्प्रकृतिपुरुषावन्तरा मेऽस्तु वृत्तिः॥
 किं तन्नामोच्चरति वचनं यस्य नोच्चारकस्त्वं ॥६३॥
 किं तद्वाच्यं सकलवचसां विस्तमूर्ते न यत्त्वम् ।
 तस्मादुक्तं यदपि तदपि त्वन्नेतो भक्तियोग-
 दस्माभिस्तद्भवतु भगवंस्त्वत्प्रसादेन धन्यम्॥६४॥
 जगत्सर्वं मत्तः प्रभवति विभेदेन बहुधा
 तथाप्येतद्द्रष्टुं मयि विगलिते त्वत्र न परः ।
 तदित्यं यः सृष्टिस्थितिविलयमेकीकृतिवशा-
 दनंशं पश्येत्तस्मिन् स्फुरति हि तुरीयं पदमितः॥६४॥
 प्रकाशानन्दाभ्यामविदितचरी मध्यपदवी
 प्रविश्यैतद्द्वन्द्वं रविप्राशिसमारुह्यं कबलयन् ।
 प्रविश्योर्ध्वं नादं लयदहनभस्मीकृतकुलः
 प्रसादोक्ते जन्तु शिवमुकुलमम्ब प्रविशति॥६५॥

विरिञ्च्याख्या मातः ! सृजसि हरिसंज्ञा त्वमवसि ।

त्रिलोकीं रुद्राख्या हरसि विदधासीञ्चरदशाम् ॥
भवन्ती सादाख्या शिवयसि च पापौघदलिनी ।

त्वमेवैकानेका भवसि कृतमैदगिरिसुते ॥ ६६ ॥
विद्ये विद्ये वेद्ये विविधसमेये वेदजननि ।

विविधे विश्वाद्ये विनयसुलभे वेदगुलिके ॥
शिवाज्ञे प्रीलस्थे शिवपदवदान्ये शिवनिधे ।

शिवेऽन्मार्तमह्यं त्वयि वितर भक्तिं निरुपमाम् ॥ ६७ ॥

असंख्यैः प्राचीनैर्जननि जननैः कर्मविलया-

द्वे जन्मन्यन्ते गुरुवपुषमाऽसाद्य गिरिप्राम् ॥

अवाप्याज्ञां प्रौवीं क्रमतनुरपि त्वां विदितवान् ।

नेयेयं तत्पूजास्तुतिविश्चेनैव दिवसान् ॥ ६८ ॥

ॐ पूर्णमिदं पूर्णमदः पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ।

पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते । ॐ शान्तिः ३ ॥

इति शिवम् ॥

मनः स्थिरं यस्य विनावलम्बनं
वायुः स्थिरो यस्य विनावरोधनम् ॥
दृष्टिः स्थिरा यस्य विनावलोकनं
स्यात्तैव मुद्रा विमला च खेचरी ॥

Prayer.

स तन्मयो ह्यमृत इशसंस्थो ज्ञः सर्वगो
भुवनस्यास्य गोप्ता ।

य इशोऽस्य जगतो नित्यमेव नान्यो
हेतुर्वियत इशनाय ॥

यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वं
वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै ।

ते ह देवं आत्मबुद्धिप्रकाशं

मुमुक्षुर्वै शरणागमं प्रपद्ये ॥

"He is the Soul of the Universe; He is Immortal; His is the Rulership; He is the All-Knowing; the All-Pervading, the Protector of the Universe, the Eternal Ruler. None else is there efficient to govern the world eternally.

He Who at the beginning of Creation projected Brahmâ (i.e., the Universal Conscience), and Who delivered the Vedas unto him — seeking liberation I go for refuge unto that Effulgent One, whose light vivens the understanding towards the Atman.

— Svetâsvara-Upanishad, IV. 17.

ॐ नमो भगवते ईश्वरस्वरूपाय ।

धारित्री कीलालं शचिरपि समीरोऽपि गगनं
त्वमेका कल्याणी गिरिश्वरमणी कालि सुकल ।

स्तुतिः का ते मातर्निजकरुणाया मामगतिके

प्रसन्ना त्वं भूयाः भवन्तु न भूयान्मम जनुः ॥१॥

प्रसूते संसारं जननि भवती पालयति च

समस्तं द्वित्यादि प्रलयसमये संहरति च ।

अतस्त्वं धातासि त्रिभुवनपतिः श्रीपतिरपि,

महेशोऽपि प्रायः सकलमपि किं स्तौमिभवतां ॥२॥

बदामस्ते किंवा जननि वयमुच्चैर्जडधियः

न धाता नापीशो हरिरपि न ते वेत्ति परमं ।

तद्यापि त्वद्वक्तिः मुखरयति चास्माकममिते

तदेतत् क्षन्तव्यं न खलु पशुरोषः ससुचितः ॥३॥

3. What, indeed, O Mother! Can we of so dull a mind say of Thee whose True Being not even Dhata (Brahma), Ksha or Hari know? Yet despite our dullness and Ignorance, our devotion towards Thee makes us Talk of Thee. Therefore, O Dark Devi, forgive this our folly. Anger towards ignorant creatures such as we, is not befitting Thee.

2. O Mother, Thou givest birth to and protects the world, and at the time of dissolution dost withdraw to Thyself the earth and all things: therefore, Thou art Brahma, and the Lord of the three worlds, the spouse of Shri, and Mahesha, and all other beings and things. Ah, Me! How, then, shall I praise Thy greatness.

1. O Kali, spouse of Kṛishṇa, Thou art Earth, Water, Fire, Air and Ether. Thou art All. Thou art One and Beneficent. What can be said in praise of Thee, O Mother! Of Thy mercy show Thy favour towards me, helpless as I am. By Thy grace may I never be reborn.

OM-TAT-SAT.

शरणं तस्मैन्दुःशेखरः

शरणं मे गिरिराजकन्यका ।

शरणं पुनरेव तावभौ

शरणं नान्यदुपैमि दैवतम् ॥ १ ॥

बहवो भवतानुकम्पिता

किमितीशान न माऽनुकम्पते ।

दधता किमु मन्दराचलं

परमाणुः कमेठेन दुर्धरः ॥ २ ॥

॥ ॐ नमो भगवते ईश्वररूपाय ॥

अथ महागायत्रीस्तुतिः ।

सदा गवेपयन् जगन्नयेषु वेदमातरं
 चिदाऽऽत्मना कृतस्थितिं, समग्र चाऽद्य लब्धवान् ।
 उदऽस्तु गद्गदं महोदयाद्यणौमि भक्तिनौ-
 कया सुदुस्तरं, द्रुतं, तितीर्षुराऽऽपदऽर्णवम् ॥ १ ॥
 सुदीनलोकपातिनी, सतां कृपाऽतिशोभते
 ह्यस्तः सुधांशुचक्षुषे, क्षयाऽभव ! मादशं जनम् ।
 नवाऽपि हीयते तवे, पदीशि ! पालनेन नो
 भवात् यतः कुपुत्रता, न भासते प्रसूहदि ॥ २ ॥
 नमामि मुक्तविद्रुम, प्रतसहाटकाऽसिताऽ-
 वदातवर्णसुन्दरैः, पदऽर्धलोललोचनैः ।
 सरोजप्रण्डवान्धव, प्रतसहाटकप्रभैः
 किरीटरत्नरंजितैः, सुधांशुखण्डमंडितैः ॥ ३ ॥
 मुखैर्दशार्धसंमितैः, विराजमानविग्रहां
 सुरेशचापसप्रभां, समस्तदेववन्दिताम् ।
 वराऽभयाऽङ्कुशाऽन्वितैः, कपालशूलशङ्खच-
 क्रसारसद्वयीगुणा, ऽङ्कितैः करैर्विराजिताम् ॥ ४ ॥
 भवद्रुमस्य मूलतां, गतां मुनीन्द्रवन्दिता-
 मऽखण्डभावमण्डल, प्रकाशकारिणीं, शिवाम् ।
 समस्तदेवतामयीं, समस्तसिद्धिदायिनी-
 मऽपूर्वरूपविग्रहां, सरस्वतीं भवार्तिहाम् ॥ ५ ॥
 शुचीन्दुसूर्यलोचनां, शुचीन्दुसूर्यविग्रहां
 शुचीन्दुसूर्यसङ्गम, स्वभावशालिनीं, शुभाम् ।
 पदद्वयाऽनुकम्पित, स्वशक्तिचक्रसेवितां
 परेशशक्तिमुत्तमां, भजे त्रिलोकसुन्दरीम् ॥ ६ ॥
 महामहेश्वरी जगद्धि, सर्गस्थितिक्षय-
 स्वतन्त्रता शरीरिणी, बभूव या महेशितुः ।

यं भर्गो देवस्य
 वोदयान् ॥

न भुवनें मे
 मात्मा का यवित्र
 ते हैं जो हमारे
 विषय प्रेरण

1. O Kali, spouse of Virisha, Thou art
Earth, Water, Fire, Air and Ether. Thou art
All. Thou art One and Beneficent. What
can be said in praise of Thee, O Mother!
Of Thy mercy show Thy favour towards me,
helpless as I am. By Thy grace may I
never be reborn.

OM-TAT-SAT.

शरणं तस्मैन्दुशेखरः

शरणं मे गिरिराजकन्यका ।

शरणं पुनरेव तावभौ

शरणं नान्यदुपैमि दैवतम् ॥ १ ॥

बहवो भक्तानुकम्पिता

किमितीशान न माऽनुकम्पते ।

दधता किमु मन्दराचलं

परमाणुः कमेठेन दुर्धरः ॥ २ ॥

॥ ॐ नमो भगवते ईश्वररूपाय ॥

अथ महागायत्रीस्तुतिः ।

सदा गवेपयन् जगत्रयेषु वेदमातरं
 चिदाऽऽत्मना कृतस्थितिं, समत्र चाऽद्य लब्धवान् ।
 उदऽस्तु गद्गदं महोद्गयात्प्रणौमि भक्तिनौ-
 कया सुदुस्तरं, द्रुतं, तितीर्षुराऽऽपदऽर्णवम् ॥ १ ॥
 सुदीनलोकपातिनी, सतां कृपाऽतिशोभते
 ह्यस्तः सुधांशुचक्षुषे, क्षयाऽम्ब ! मादशं जनम् ।
 नवाऽपि हीयते तवे, पर्दीशि ! पालनेन नो
 भवात् यतः कुपुत्रता, न भासते प्रसूहृदि ॥ २ ॥
 नमामि मुक्तविद्रुम, प्रतसहाटकाऽसिताऽ-
 वदातवर्णसुन्दरैः, पडऽध्रलोल्लोचनैः ।
 सरोजप्रण्डवान्धव, प्रतसहाटकप्रभैः
 किरीटरत्नरंजितैः, सुधांशुखण्डमंडितैः ॥ ३ ॥
 सुवैर्दशाधैःसमितैः, विराजमानविग्रहां
 सुरेशचापसप्रभां, समस्तदेववन्दिताम् ।
 वराऽभयाऽङ्कुशाऽन्वितैः, कपालशूलशङ्खच-
 कसारसद्वयीगुणा, ऽङ्कितैः करैर्विराजिताम् ॥ ४ ॥
 भवद्गुप्तस्य मूलतां, गतां मुनीन्द्रवन्दिता-
 मऽखण्डभावमण्डल, प्रकाशकारिणीं, शिवाम् ।
 समस्तदेवतामयीं, समस्तसिद्धिदायिनी-
 मऽपूर्वरूपविग्रहां, सरस्वतीं भवार्तिहाम् ॥ ५ ॥
 शुचीन्दुसूर्यलोचनां, शुचीन्दुसूर्यविग्रहां
 शुचीन्दुसूर्यसङ्गम, स्वभावशालिनीं, शुभाम् ।
 पदद्वयाऽनुकम्पित, स्वशक्तिचक्रसेवितां
 परेशशक्तिमुत्तमां, भजे त्रिलोकसुन्दरीम् ॥ ६ ॥
 महामहेश्वरी जगद्धि, सर्गसुस्थितिक्षय-
 स्वतन्त्रता, शरीरिणी, बभूव या महेशितुः ।

यं भर्गे देवस्य
 रोदयान् ॥

न भुवनें मे
 मान्मा का यविव
 ते हैं जो हमारे
 विषय प्रेरण

1. O Kali, spouse
Earth, Water, Fire,
Air. Thou art One
can be said in
Of Thy mercy she
helpless as I am
never be reborn
OM

शरणं तस्मैन्दुशेखर
शरणं मे गिरिराजक
शरणं पुनरेव तावमे
शरणं नान्यदुपैमि ते

बहवो
किमिती

दधता

परमाप

॥ ॐ नमो भगवते ईश्वरस्वस्पाय ॥

द्विप्रविताऽदिभेदतो, लतायमानविग्रहा
त्रयीश्वरी सदा तु सा, जगज्जयाय जायताम् ॥
नमामि तन्मुखाऽरविन्दपञ्चकं मलाऽपहं
गलैकजालकं सदाविकासि, भक्तिसम्भवम् ।
स्वभक्तहंससेवितं, शुचीन्दुपद्मबन्धवः
प्रतीकभूतविग्रहा, गता हि यत्र पञ्चताम् ॥ ८
भवाऽर्णवेऽतिदुःसहः, स्मराऽधिदिग्धमानसं
पद्मजर्मित्यपीडितं, जनं दिधीर्मानसा ।
श्रुतिध्वनिस्फुरन्मुखा, -ऽरविन्दभूसुरैः सदा
त्रिसन्ध्यमीश्वरी, बुता, -ऽस्तु सा सुखप्रदा हि न
त्रयीप्रसूः स्वदृष्टिपा, -तधूतभक्तिकलमपा
समैर्जनैर्नुता, मुदा, स्ववर्णधर्मभेदतः ।
निलिम्पनिष्पन्नामिषे, -ण पादधौतजं, जलं
यदीयमाऽऽगतं क्षितिं, तनोतु नः शिवं तु सा ।
स्वदम्भवञ्जिताऽखिलं, कुभोगसक्तमानसं
सदाशुचिं कुमारगं, शठं च शकसे यदि ।
कथं स्वपादचिन्तनो, -त्यवैभवं नहीश्वरि !
यतोऽङ्घ्रिचिन्तकं दया, -दशेक्षसे न मादशम् ॥
अनेकदोषदूषिते, -ध्वनिर्विवेचना, सती
स्वतन्त्रशक्तिरीश्वरी, भवाधनाशकारिणी ।
कृपामयीं दशं विधाय सा स्वभक्तिप्राप्तितं
स्वपक्वजे मधुवतं, करोतु मामऽहर्निशम् ॥ १२
त्रिसन्ध्यमिष्टदेवतं, सुकेशवात्यजं स्तवं
स्मरन् हृदीढभावानो, विधाय वेदभातरम् ।
विधूय पापसञ्चयं, वितीर्य कीर्तिमुत्तमा-
मिहत्वंऽमुत्र कैवलं, पदं स याति निर्भयम् ॥

इति श्रीमहा

ॐ भूर्भुवः स्वस्तसवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य
धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

वह भूर्भुवः स्वः इन् तीन भुवनों में
व्यापक सर्वश्रेष्ठ परमात्मा का प्रविष्ट
प्रकाश हम स्मरण करते हैं जो हमारे
बुद्धियों को सर्वकार्य विषय प्रेरण
करता है ॥

अथ सरस्वतीस्तुतिः ॥

ॐ सितवर्णालङ्कारे, ! सरस्वति ! समस्तवाङ्मयाऽऽधारे !
कमलजमानसवरले ! मृगाङ्गधवले ! नमस्तुभ्यम् ॥ १ ॥
धन्यः स एव लोके, स एव पूज्यः स एव सर्वगुरुः ।
यस्य मुखकमलकौशे, वाङ्मयि कुलदेवते ! वससि ॥ २ ॥
कस्त्वां विना विवेकी विवेकविकलस्य निष्फलं जन्म ।
तस्मात् भारति भविनां, त्वमेव हेतुर्विवेकेऽपि ॥ ३ ॥
लक्ष्मीवानऽपि पुरुषः, धूरः सुभगोऽपि कामसमरूपः ।
वृष इव विबुधसभायां, प्रतिभात्यऽमले ! त्वया रहितः ॥ ४ ॥
मुनिमनुजमाननीयो, मात ! मूर्खोऽमानवो दक्षः ।
निःशेषशास्त्रवक्ता, त्वन्मन्त्रध्यानतो भवति ॥ ५ ॥
कुवलयदृशः के ताव, द्वेष्टमनि विलसन्ति कुचभरान्मृगाः ।
यावदऽस्तिताडज्जनयमे ! न त्वं तुष्टासि देवि भुवि भविनाम् ॥ ६ ॥
जित्वा नरोऽरिराजक, मऽगगुरुगजवाजि पुरुषबलसहितः ।
यदुपैति तत्समग्रं, त्वच्चरणनुतेः फलं तस्य ॥ ७ ॥
आवर्जिताऽपि कष्टैरिह जन्मनि मुञ्चति नरं श्रीः ।
न त्वं सत्प्रभवेष्विति मत्वा को नौति नो भवतीम् ॥ ८ ॥
कविवरवदनसरोरुह, विहरणविसम्भविभ्रमङ्कमरि !
भगवति ! पञ्चमुखीश्वरि ! वागीश्वरि ! नमस्तेऽस्तु ॥ ९ ॥

शम्भुप्रणतां वाणीं, भक्त्या यः स्तोति सोऽचिरेणैव ।
अवाहितबुद्धिप्रसरो, कविराजो जायते मनुजः ॥ १० ॥

इति श्रीकालिदासकृता सरस्वतीस्तुतिः ॥

कृष्ण त्वदीय पदपंकजपंजरान्ते
अद्यैव मे विशातु मानहराजहंसः ।
प्राण प्रयाणसमये कफवातपित्तः
कण्ठाऽवरोधनविधौ स्मरणं कुतस्ते ॥

O Krishna, may this King-Swan of
my mind get encaged this very moment, in
the cage of Thy Lotus-feet ! How ay ! can
it meditate on Thy form at the time of death,
when the throat will be choked by cough,
phlegm and cholera.

प्रार्थनास्तुतिः ॥

ॐ दुर्गिवार भव ध्वान्त , एवं स नैककृते क्षणाम् ।
नैमि मोहाविनाशाय , भौतो ब्रह्मादिदेवताम् ॥ १ ॥
दुर्गति हर मे देवि , बहुजन्म क्षताजिताम् ।
प्राप्य कल्पतरुच्छायां , कथं सन्तप्यते जनैः ॥ २ ॥
पश्य मामाऽऽशु गायत्रि , बिभ्यते सिग्धचक्षुषा ।
न बालमऽबलं पुत्रं , मुञ्चत्यऽग्रगमम्बिका ॥ ३ ॥
एहि मां पाणिपद्मेन , देहि तूर्णं वरं शुभम् ।
महामोहाऽऽकुलं दीनमेहि मां स्पृश नित्यशः ॥ ४ ॥
मातः प्रतीक्षते नाऽर्तो , यत्तदाऽऽशु प्रसीद मे ।
हित्वाऽक्षसूत्रं सावित्रि , निर्विघ्नं पश्य मामिह ॥ ५ ॥
शृण्वतो नाऽन्यकृत्यं स्यात्तत्त्वं परहितं कुरु ।
ब्रह्मविष्णुहराद्यास्त्वामाऽऽश्रयन्ति सुरेश्वरि ॥ ६ ॥
॥ इति प्रार्थनास्तुतिः ॥

सदा सृष्टिविनोदाय सदा स्थितिसुखासिने ।
सदा त्रिभुवनाहारतृप्ताय स्वामिने नमः ॥

विदग्धिसंहारमरीचिमन्त्रसंविन् विकल्पाङ्गलयन्नुदेति ।

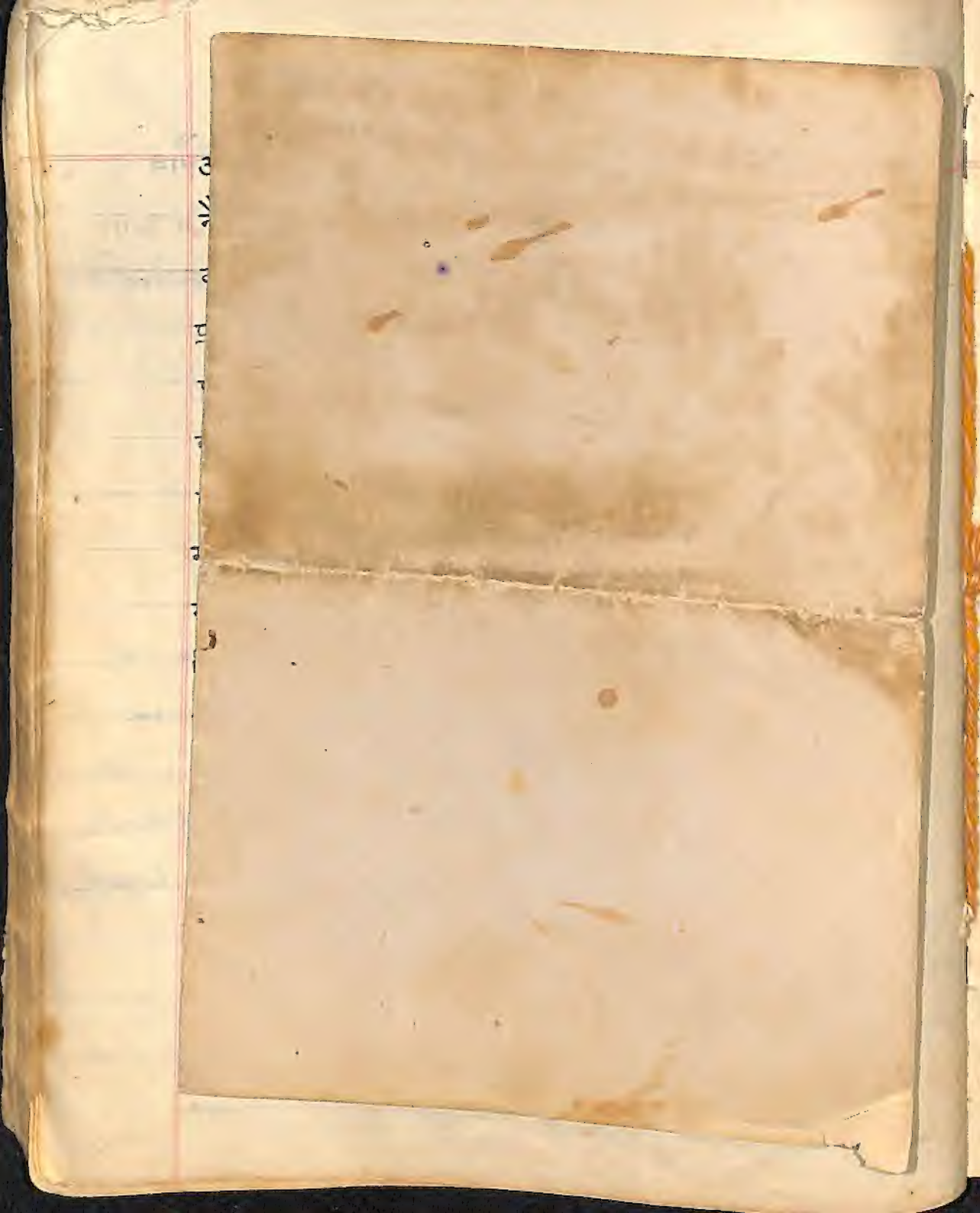
अनन्तजगदाकारस्वीकारे ऽप्येकलक्ष्णाम् ।
तां स्वसंविदमावेश्य विकल्पान्न विकल्पये ॥

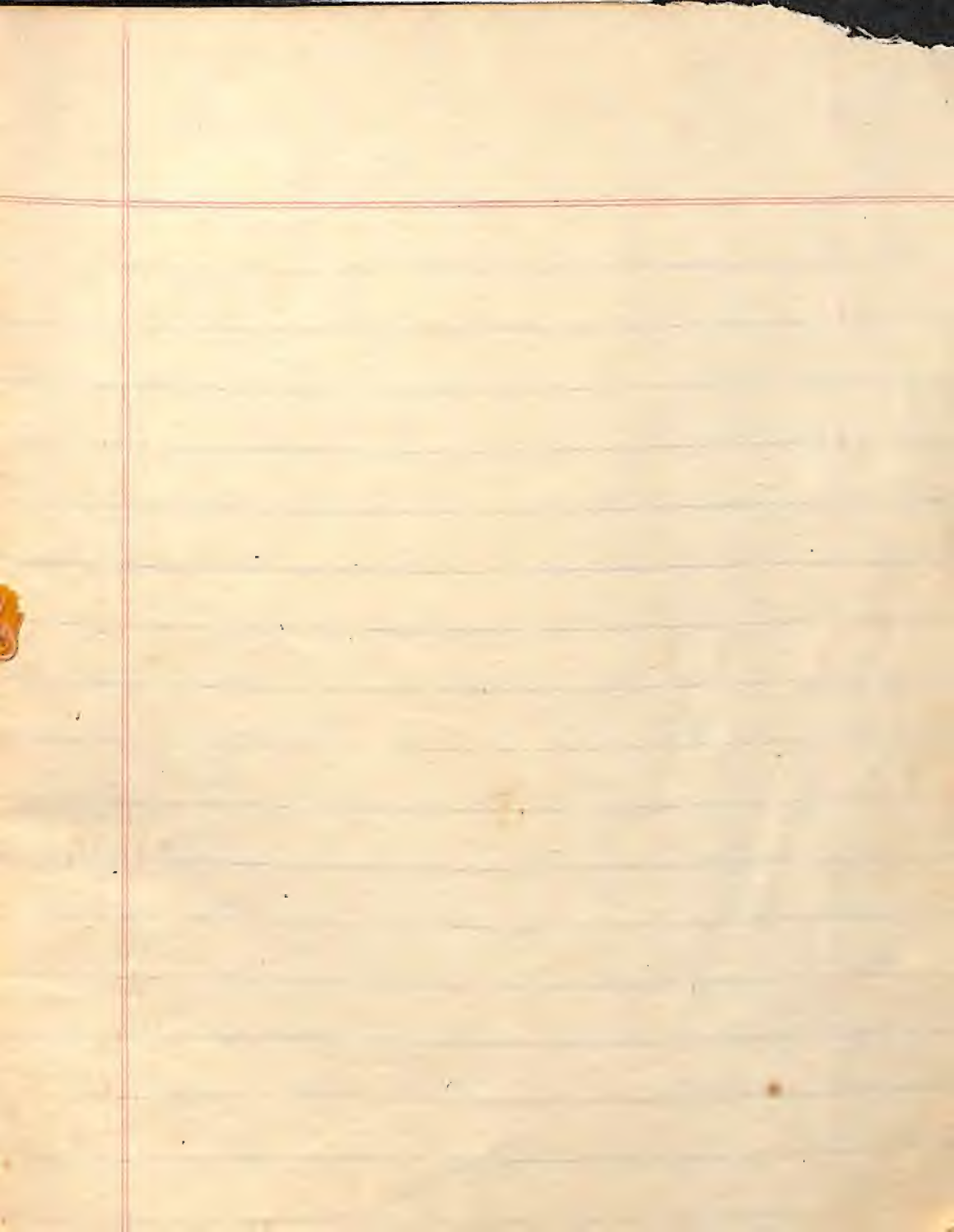
विश्वात्मिकां तदुत्तीर्णां हृदयं परमेशितुः ।
परादिशक्तिरूपेण स्फुरन्तीं संविदं नमः ॥

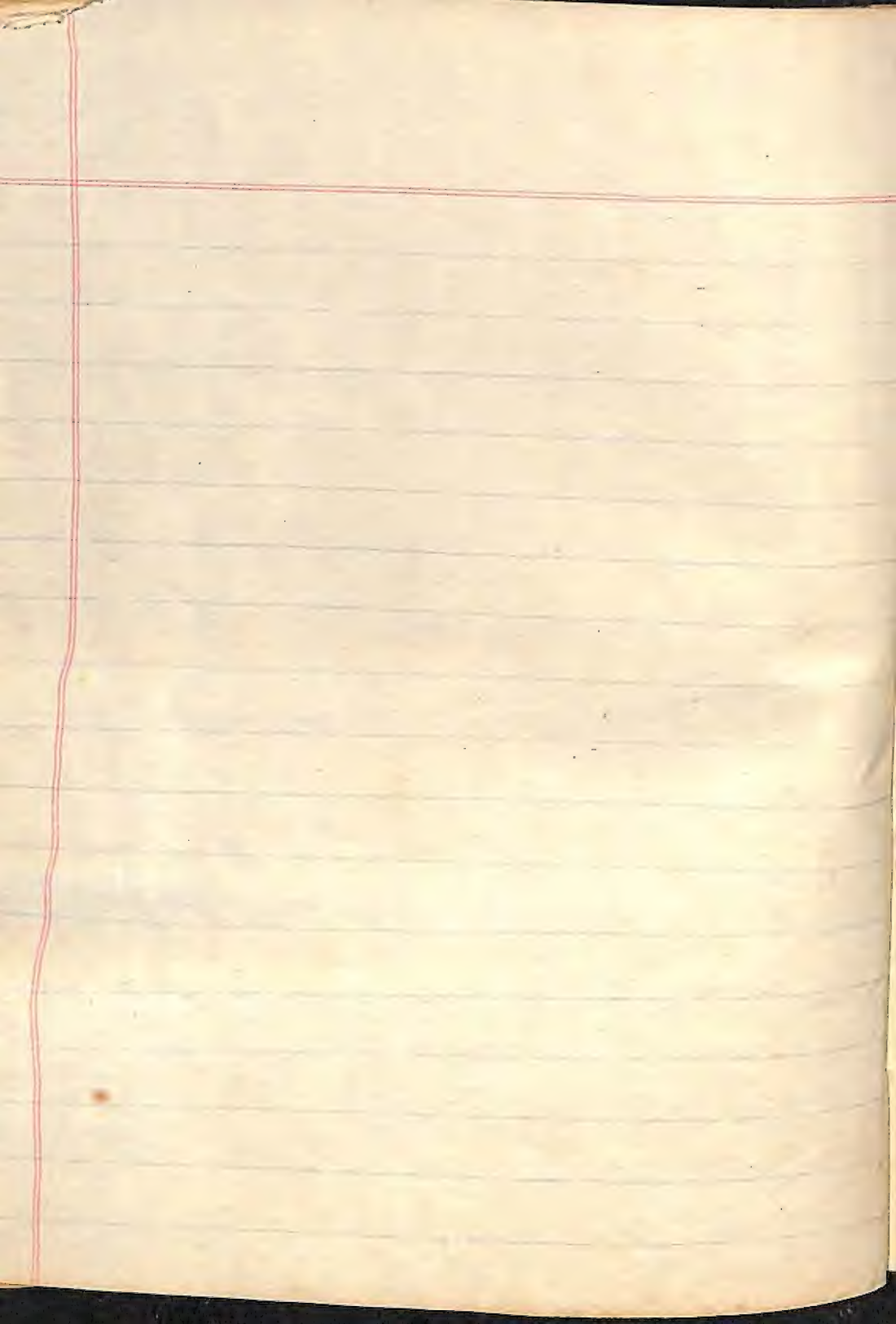
संविन् प्रकाशपरमार्थतया यथैव
भात्यामृशति तप्यति तथैव चान्तः ।

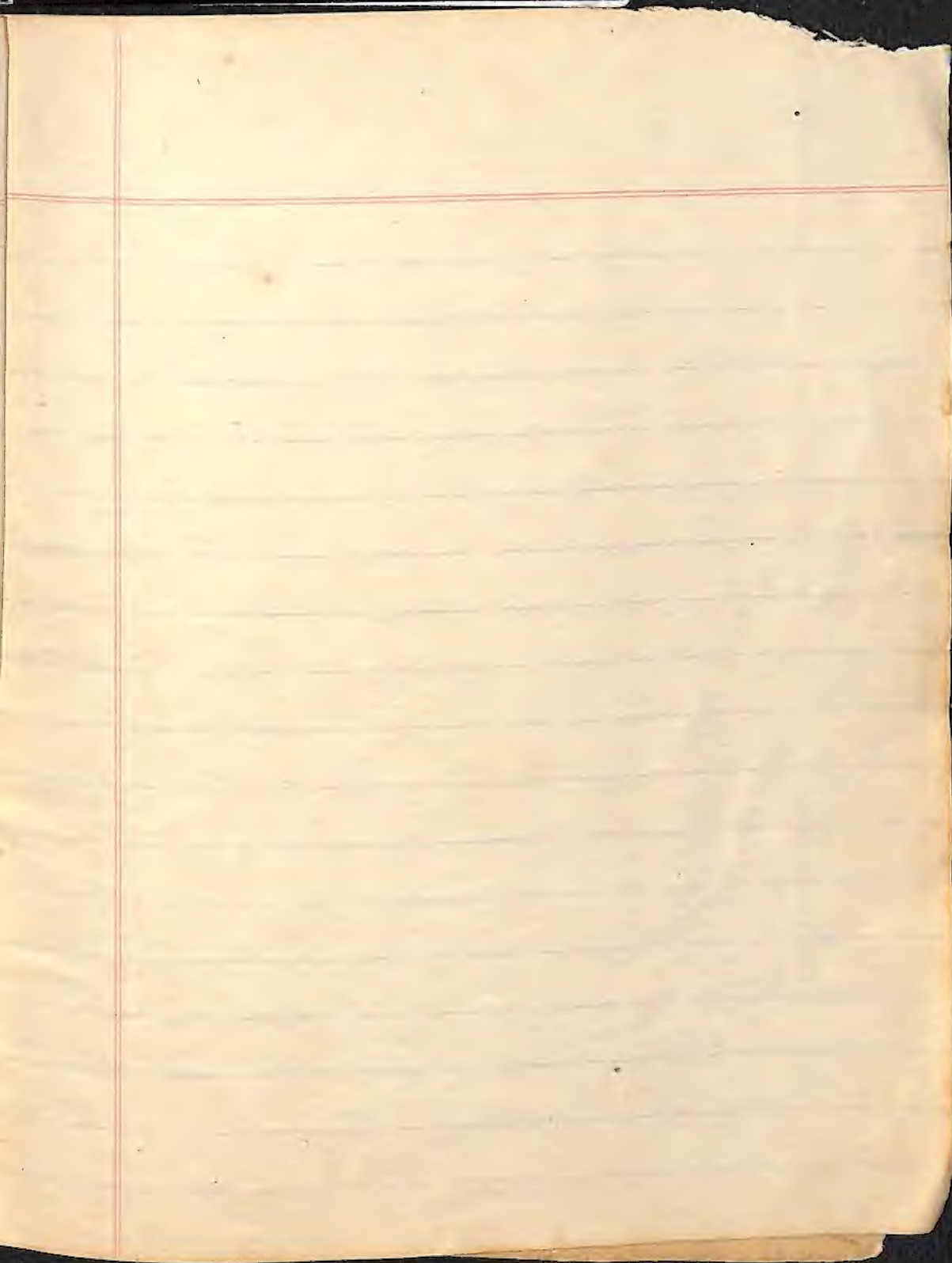
सन्तः समस्तमयाचित्प्रतिभाविमर्श-

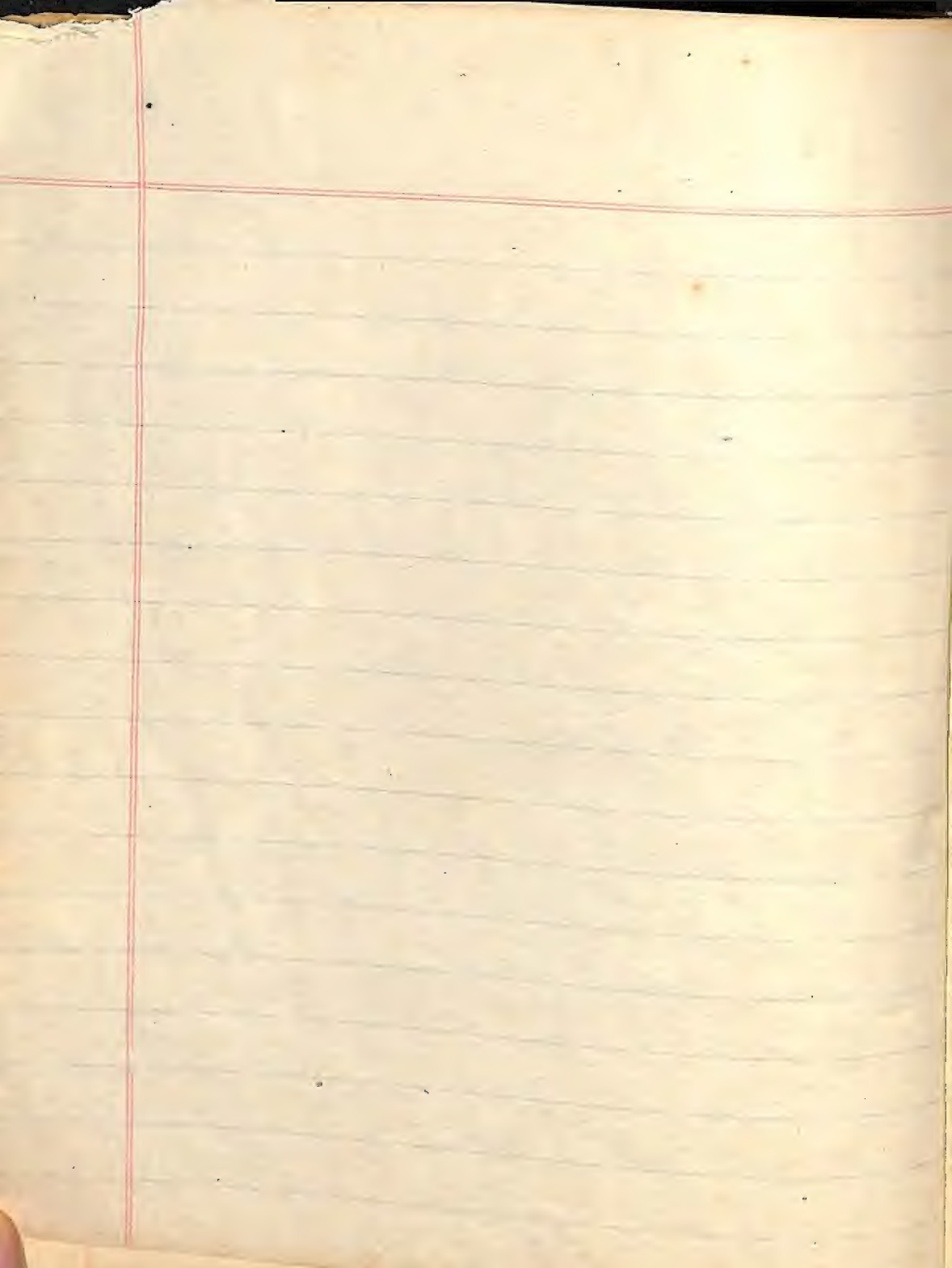
सारं समाश्रयत शास्त्रमनुत्तरात्म ॥

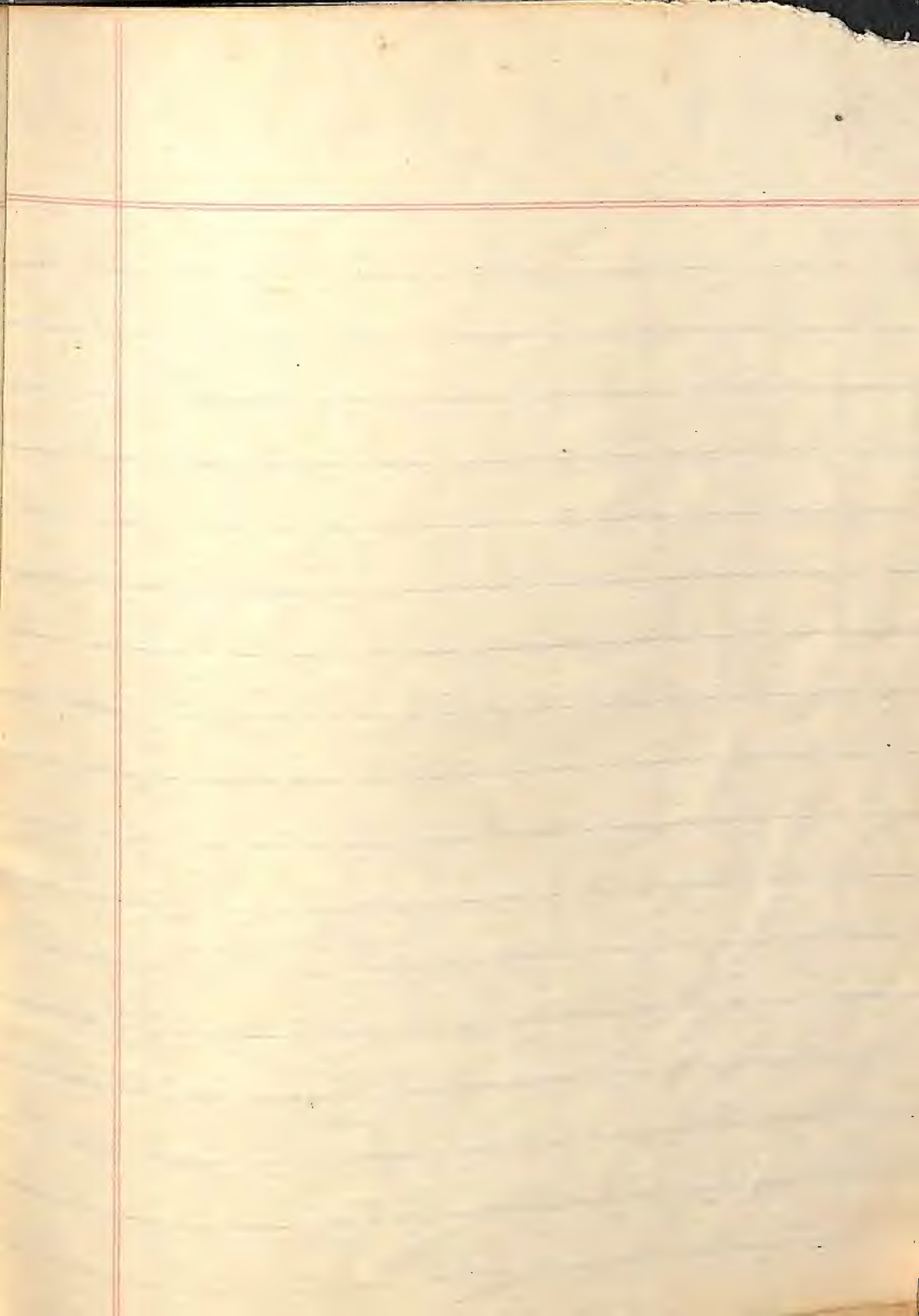

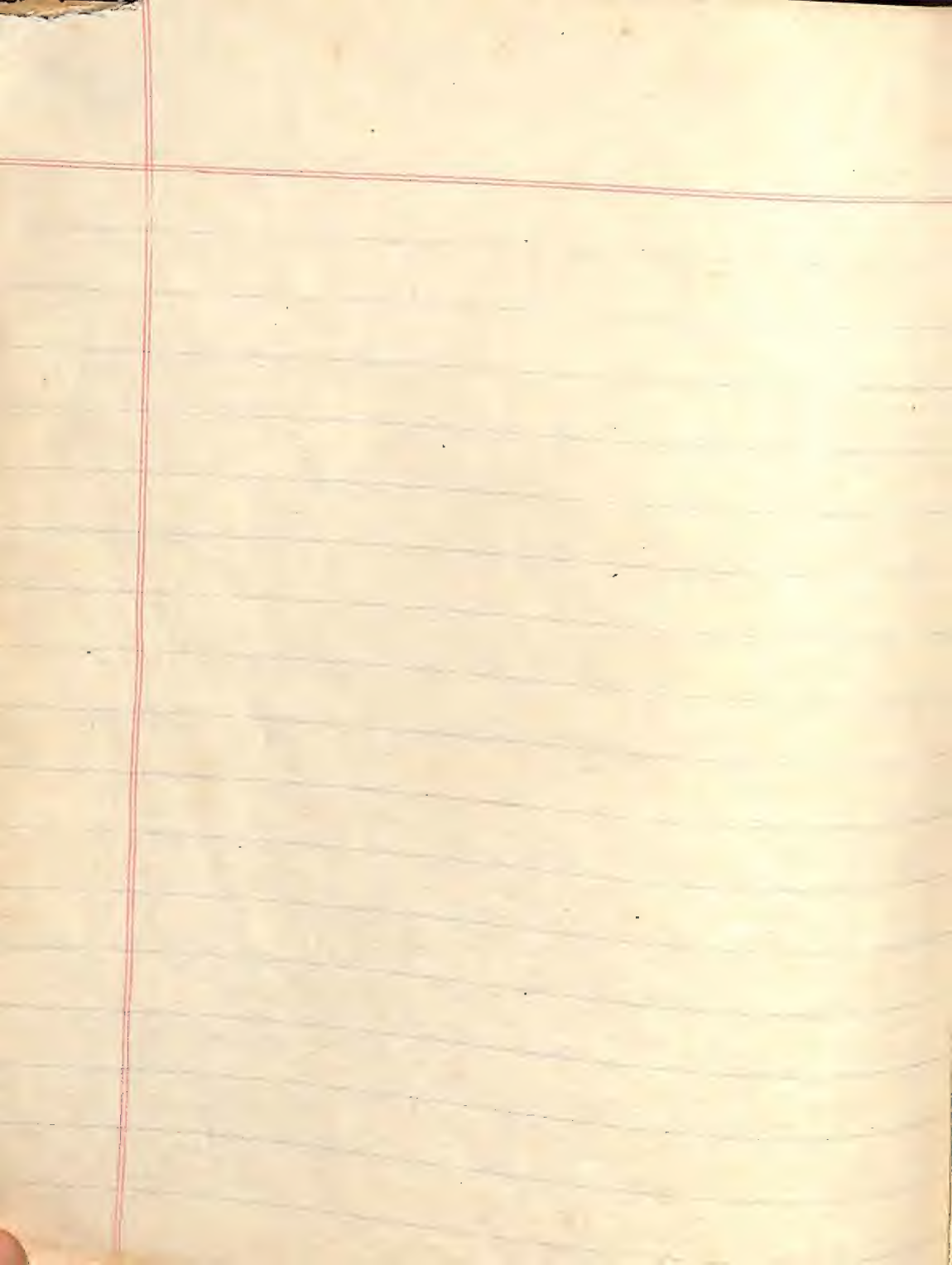

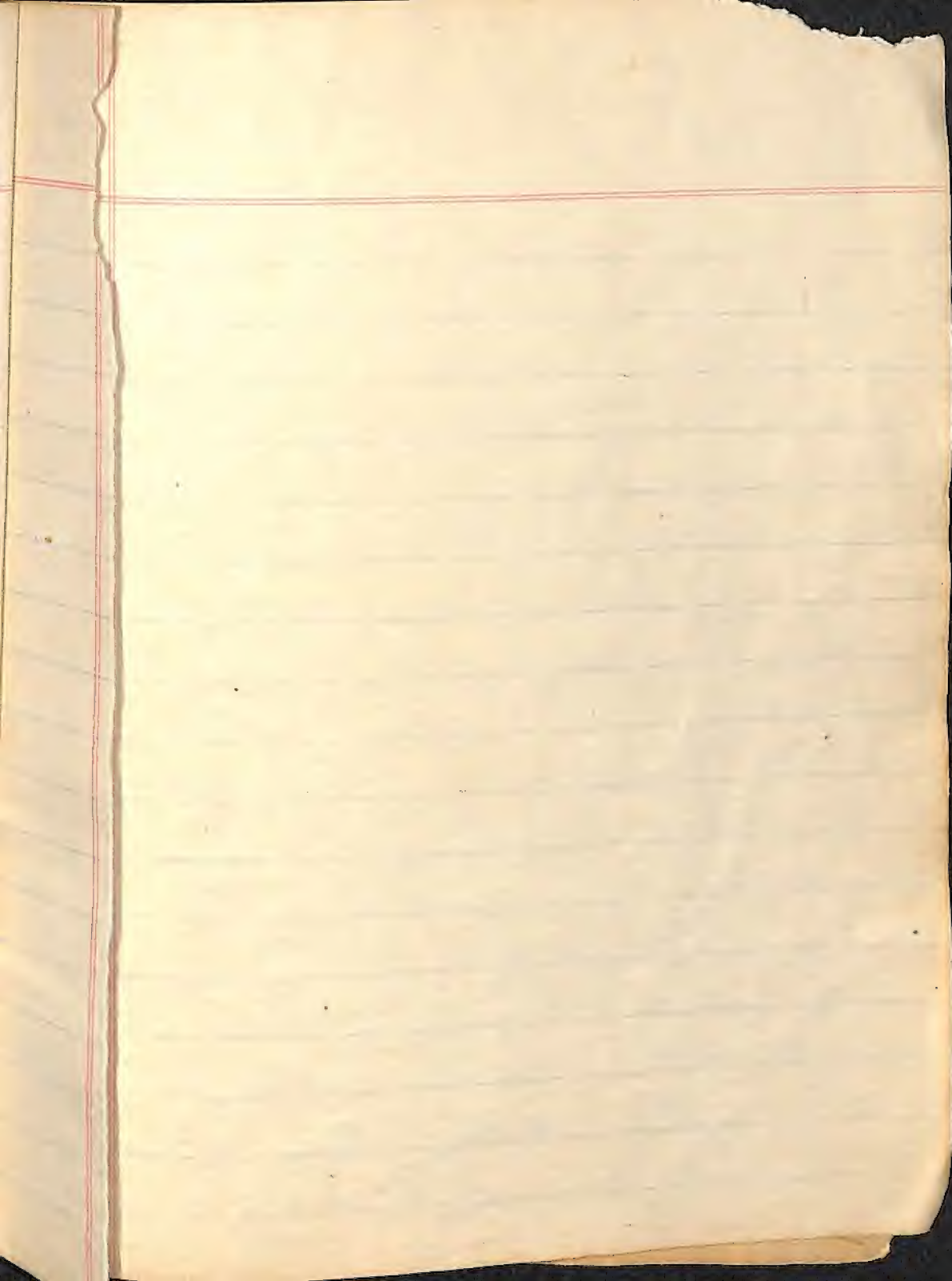

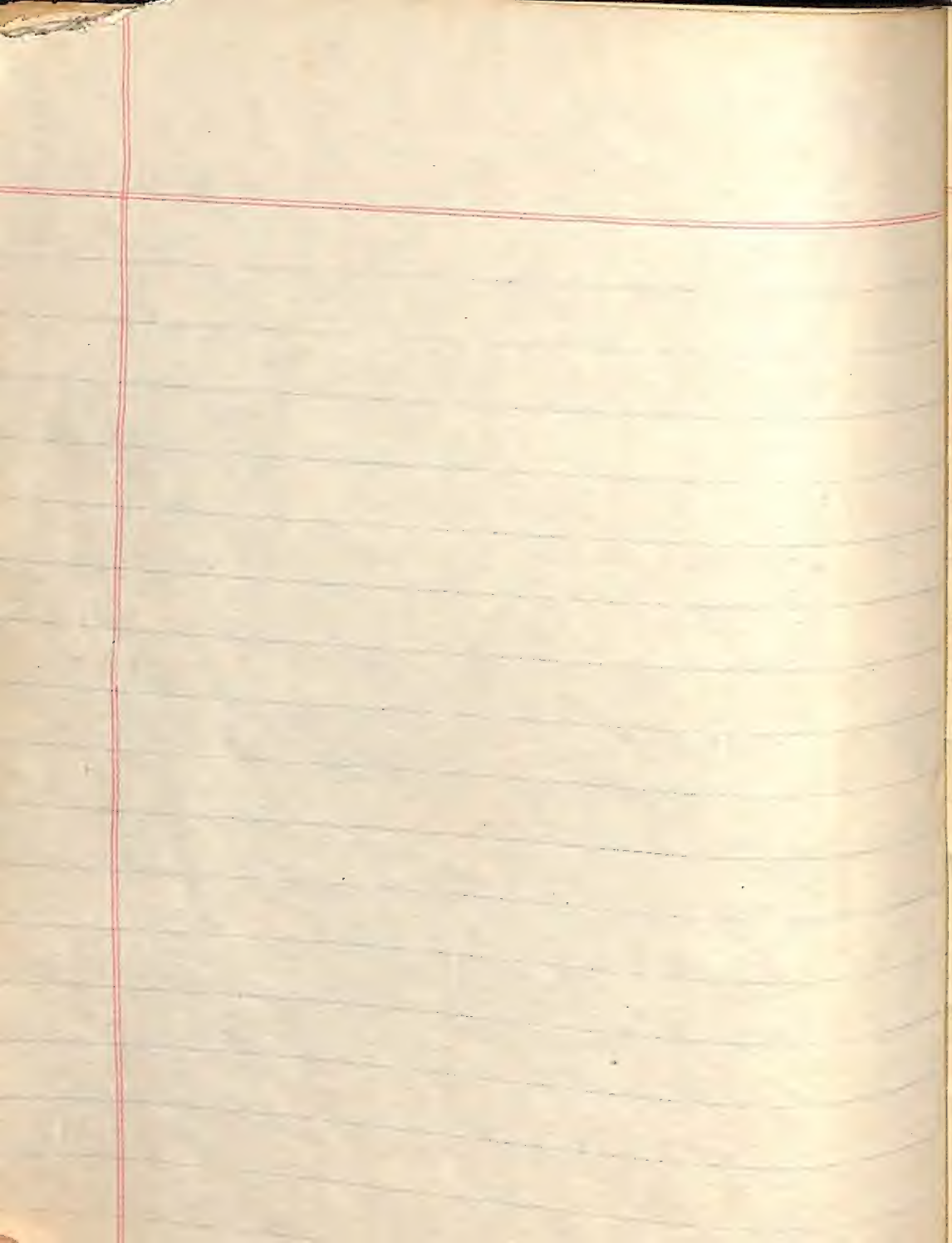

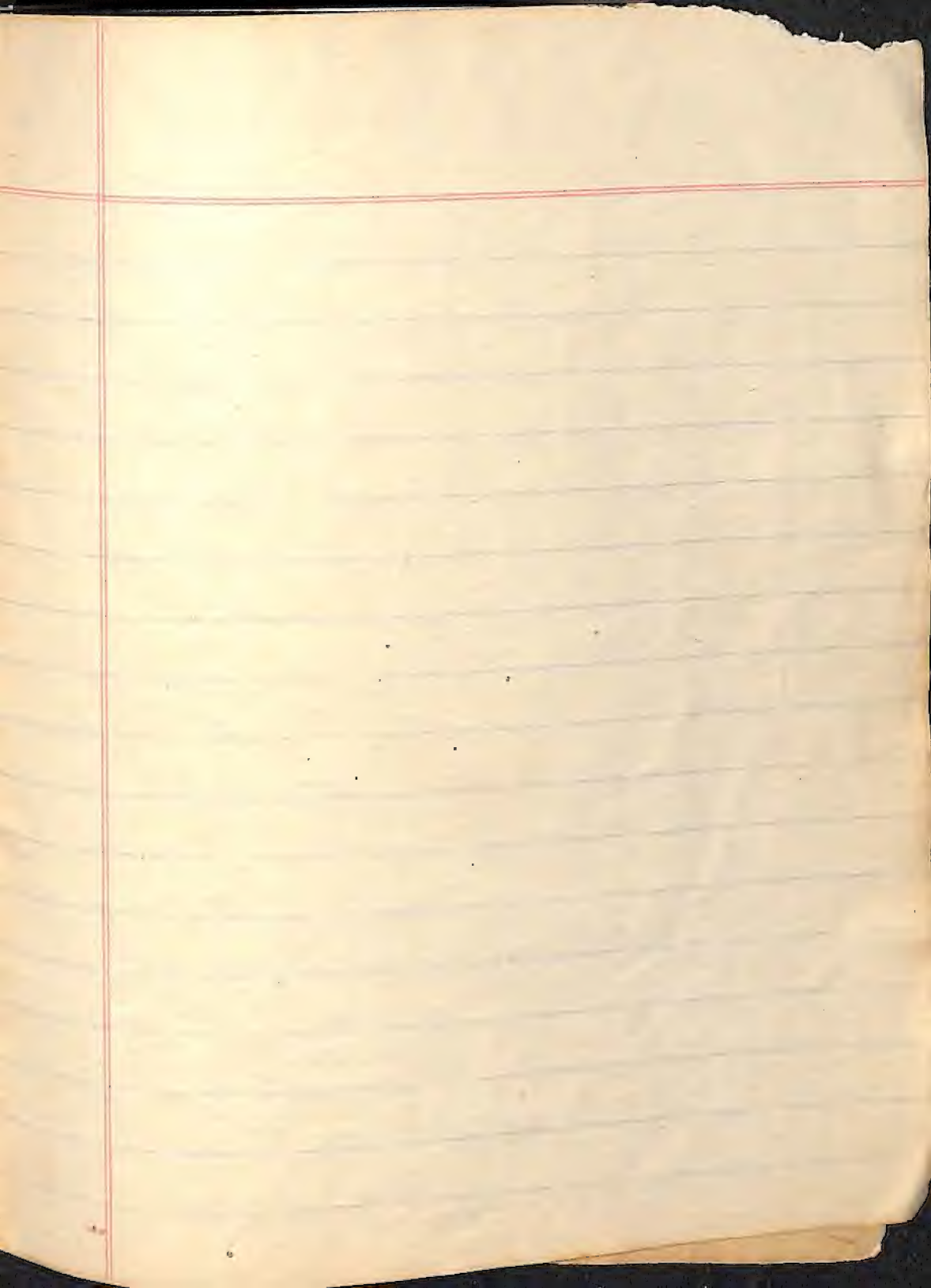

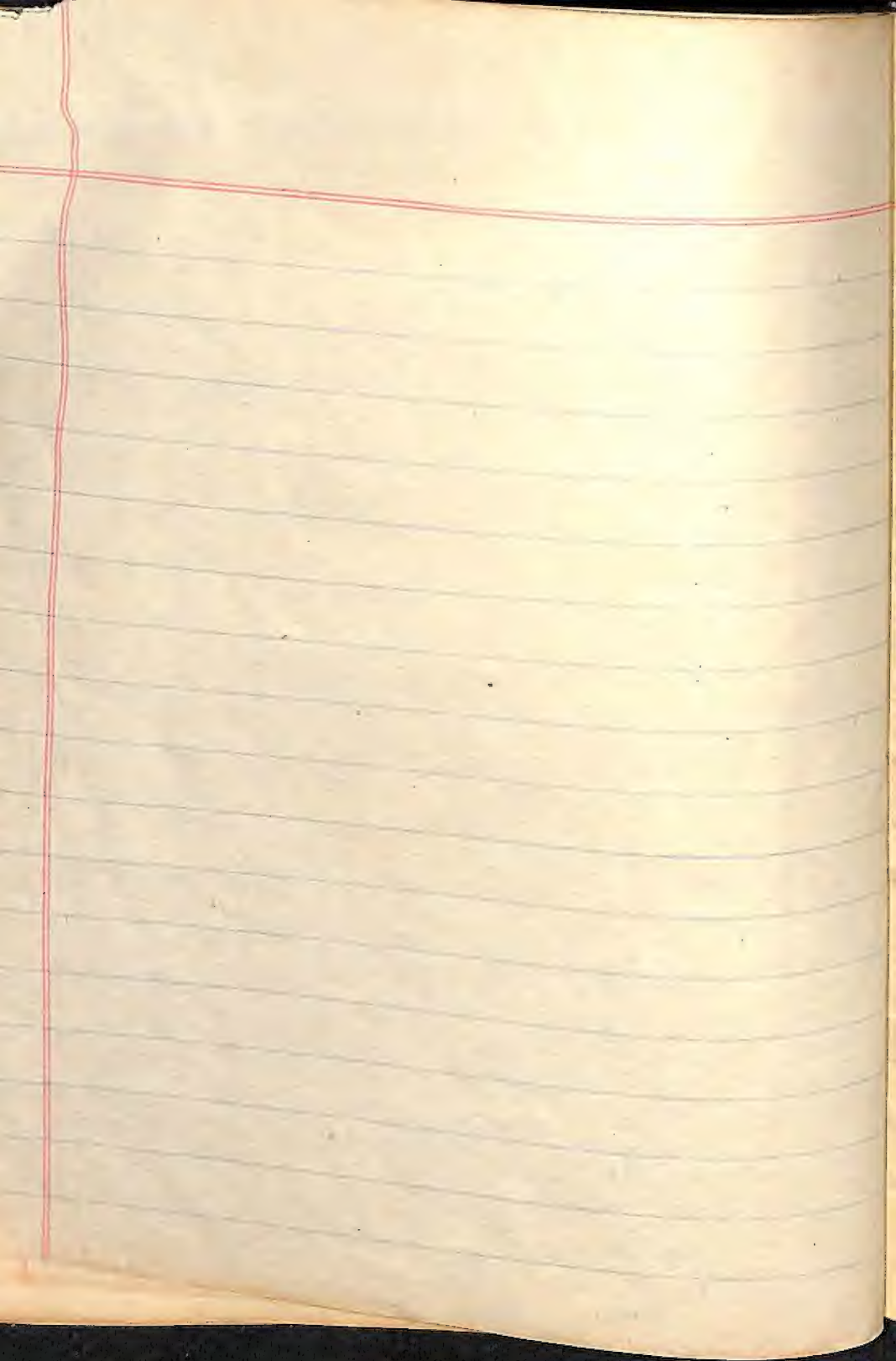

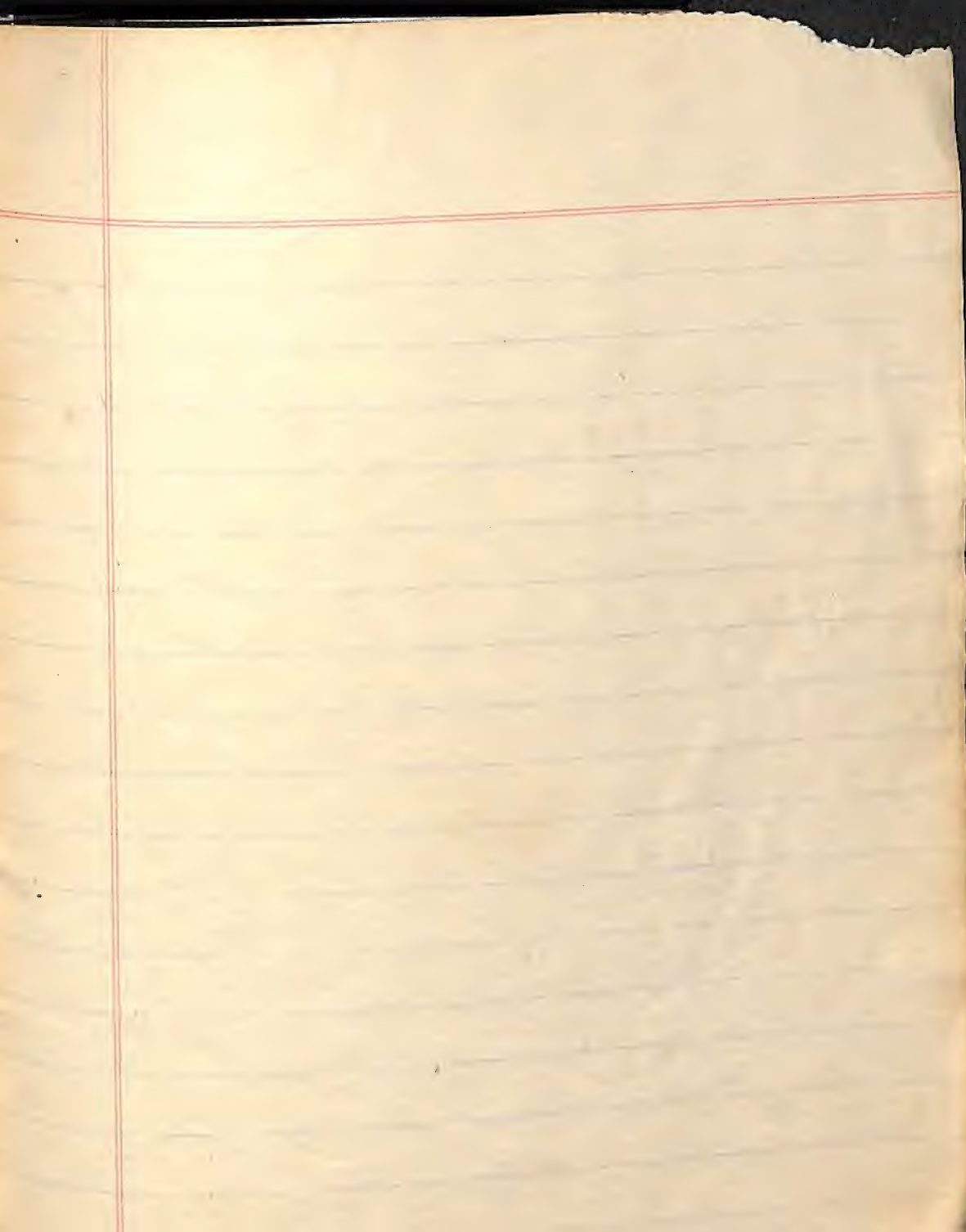

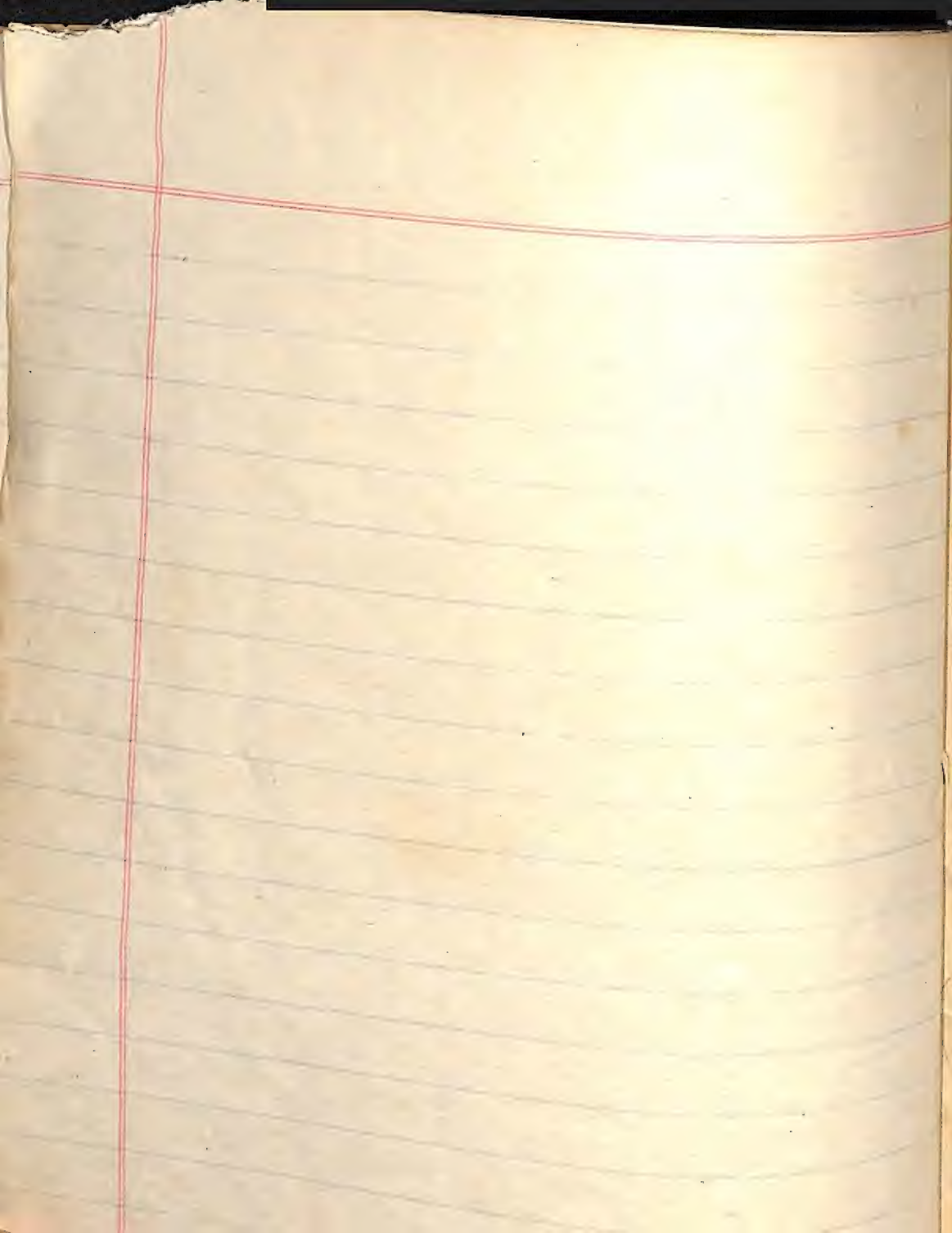

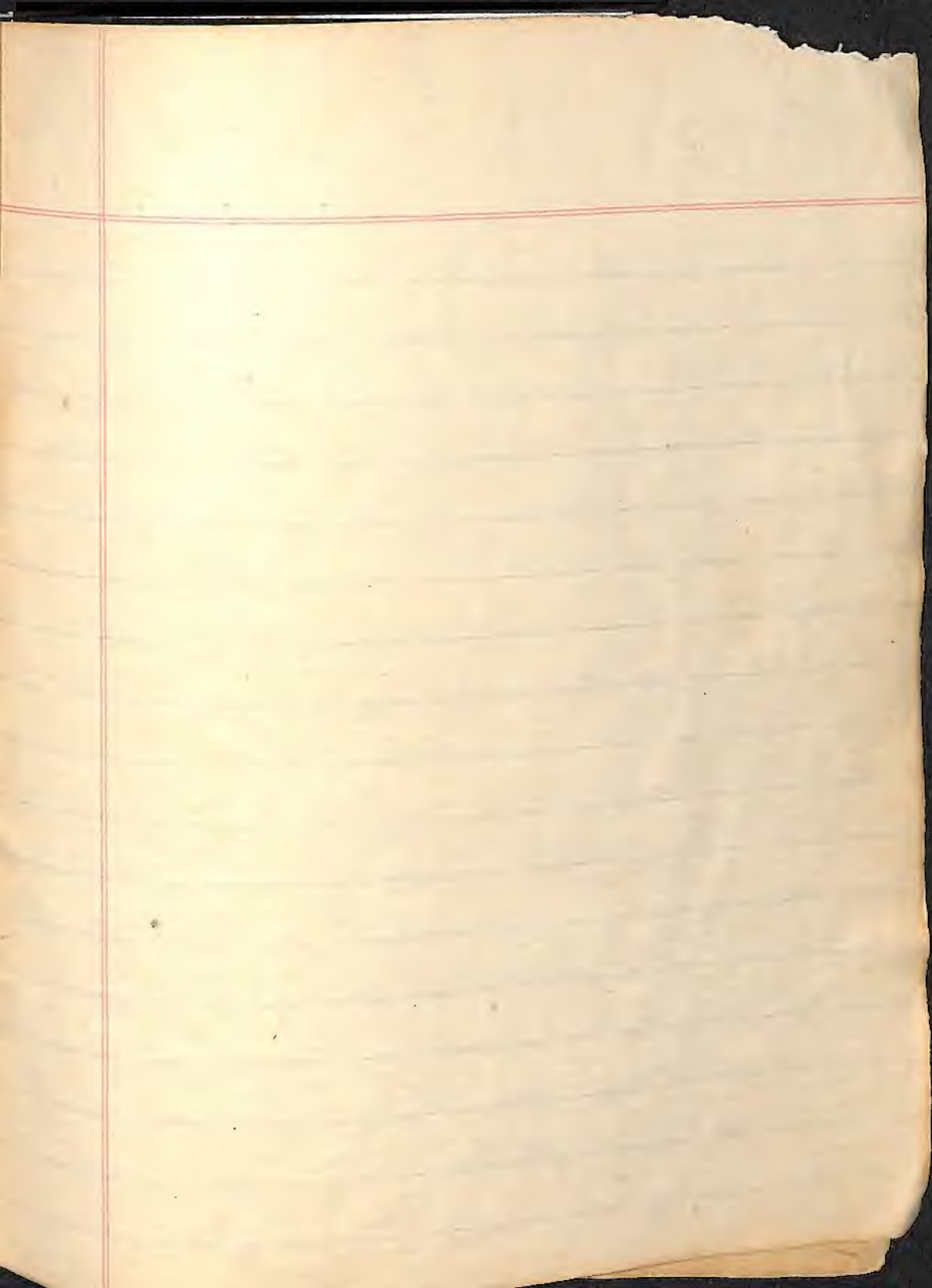

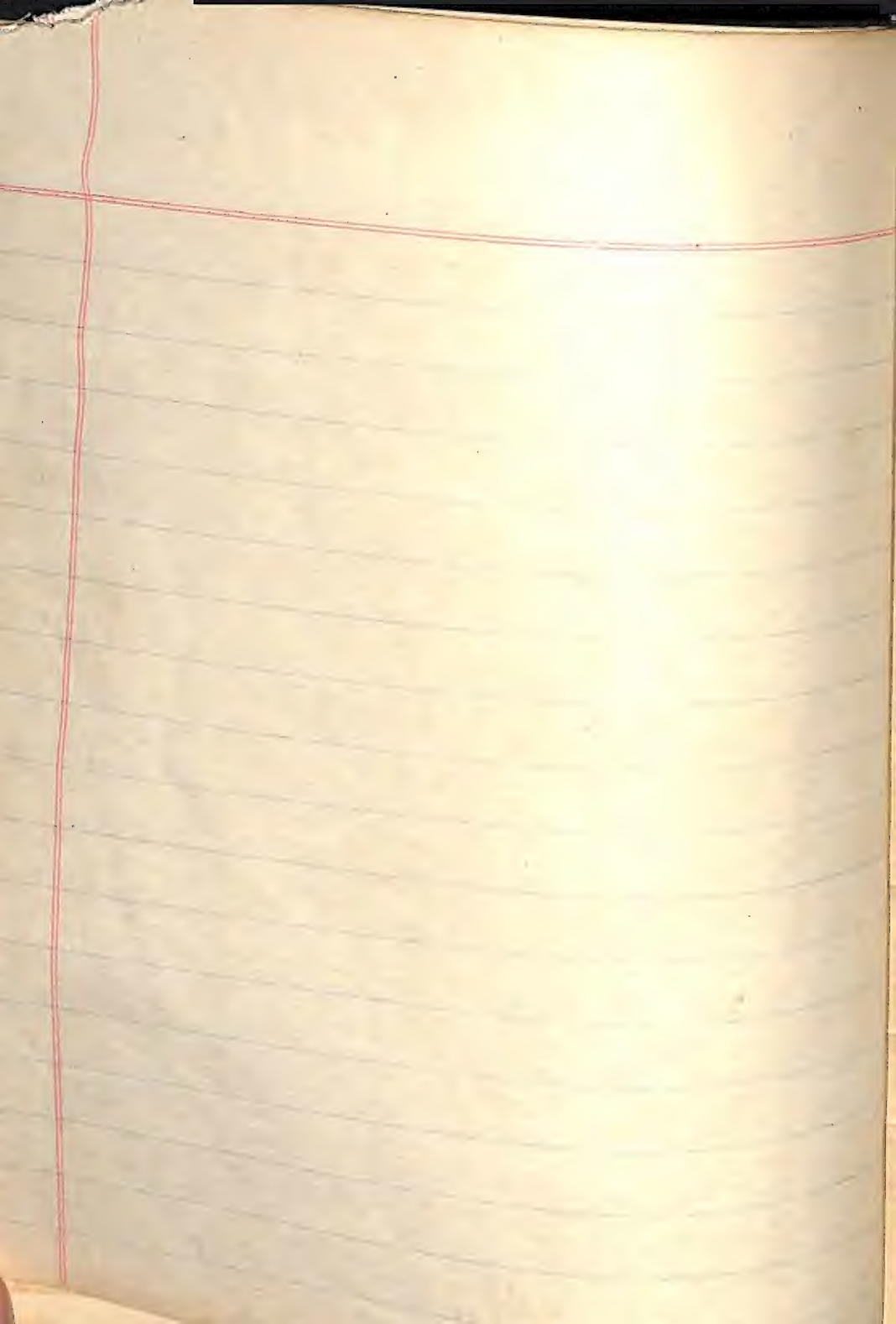

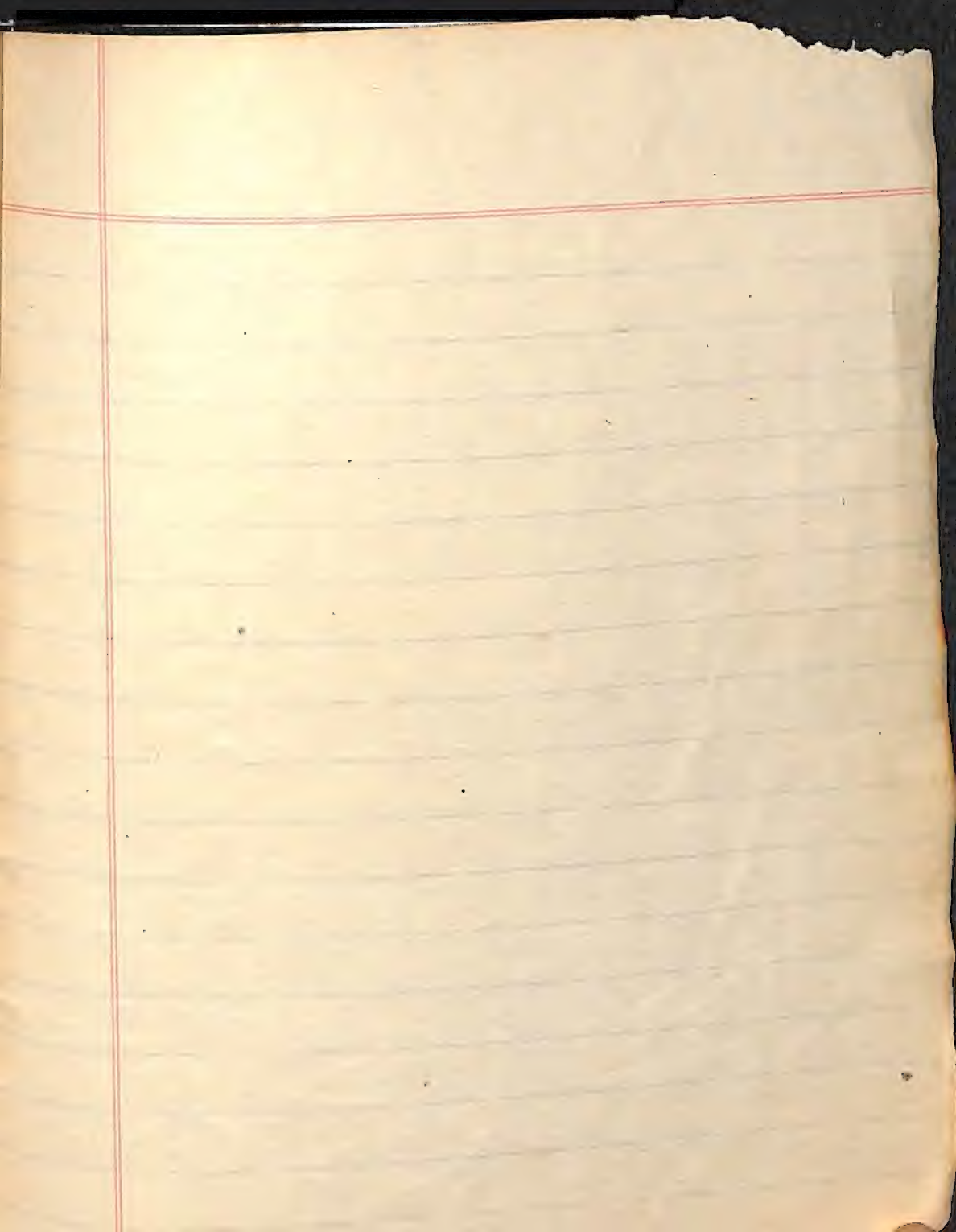

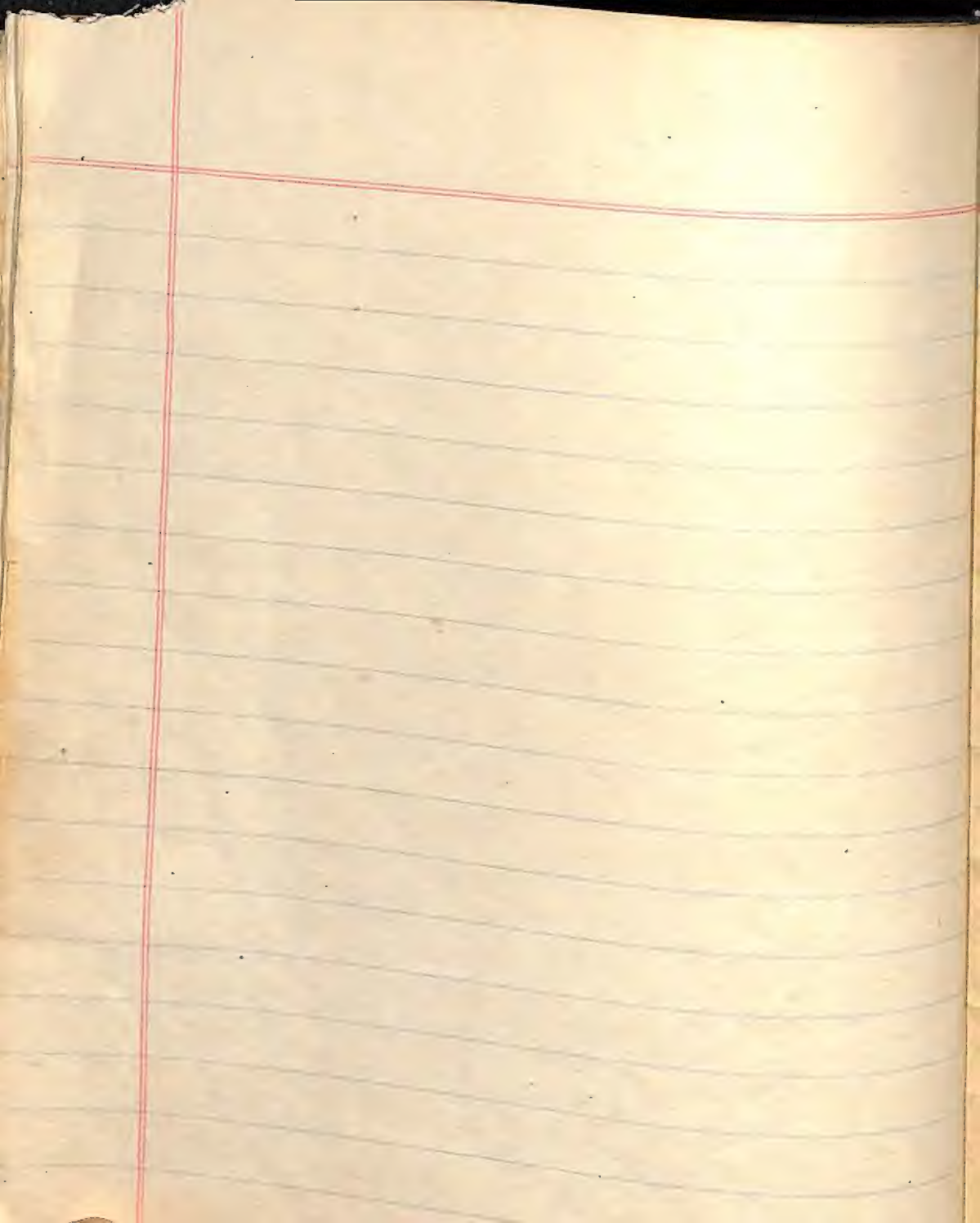

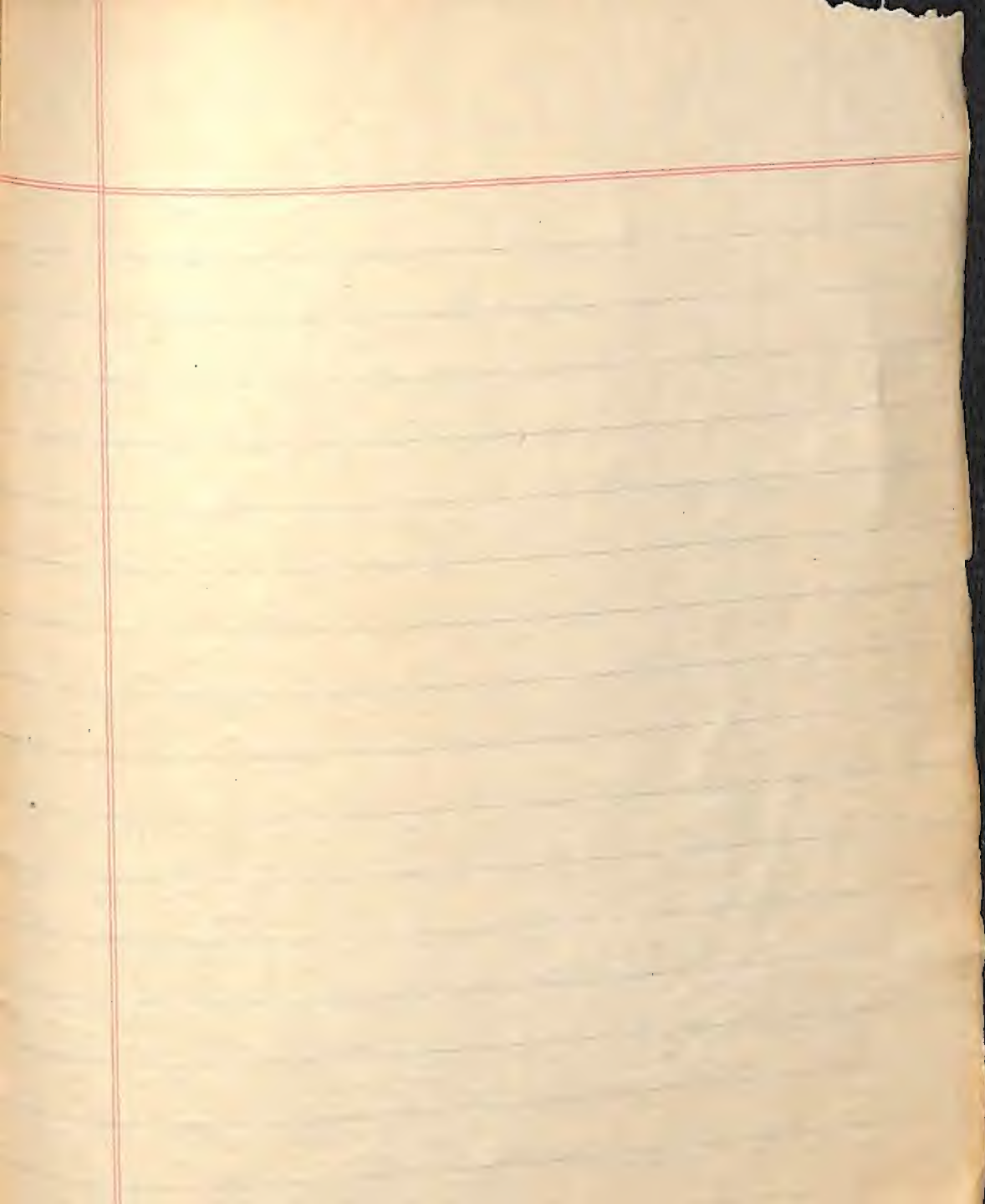

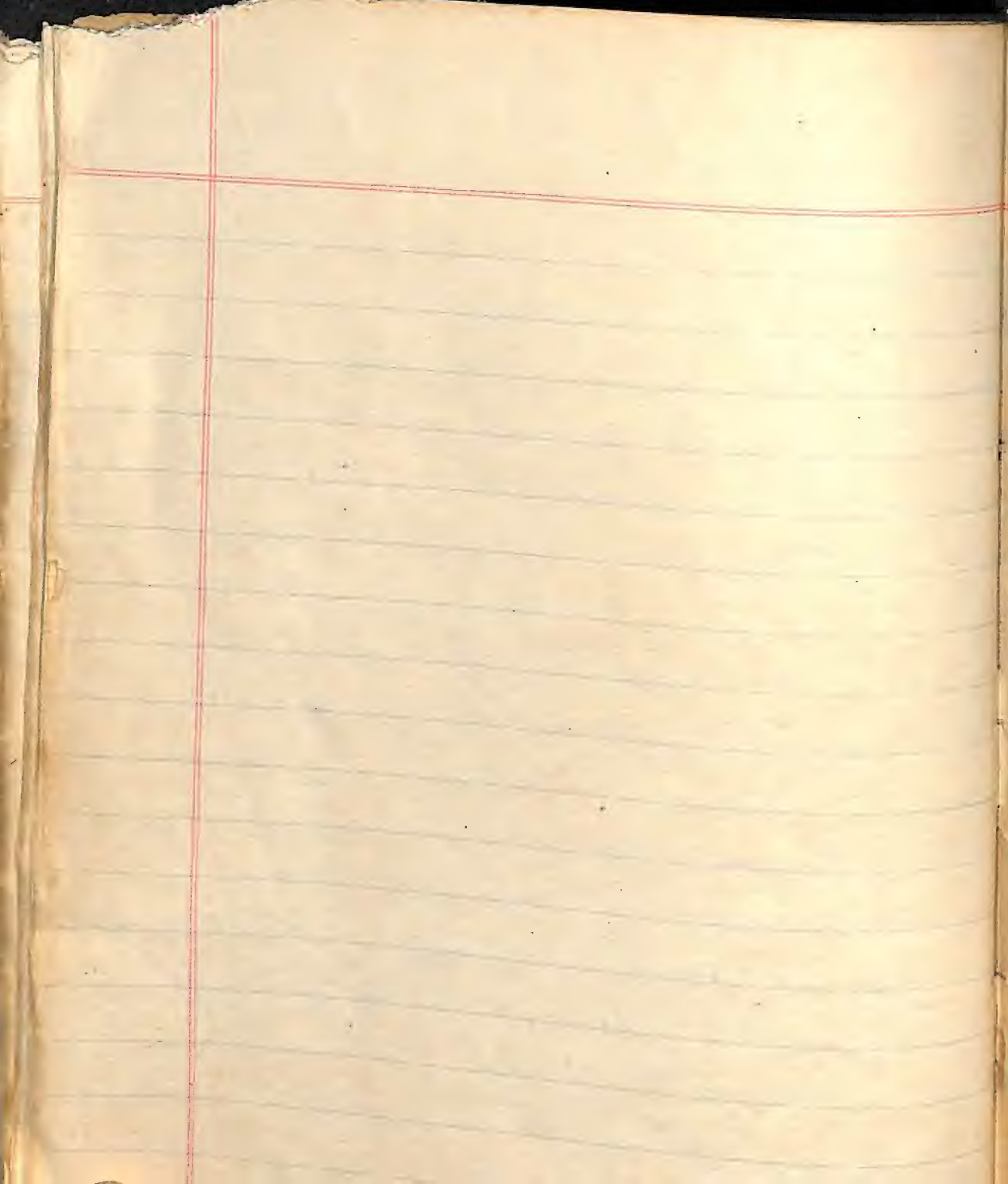

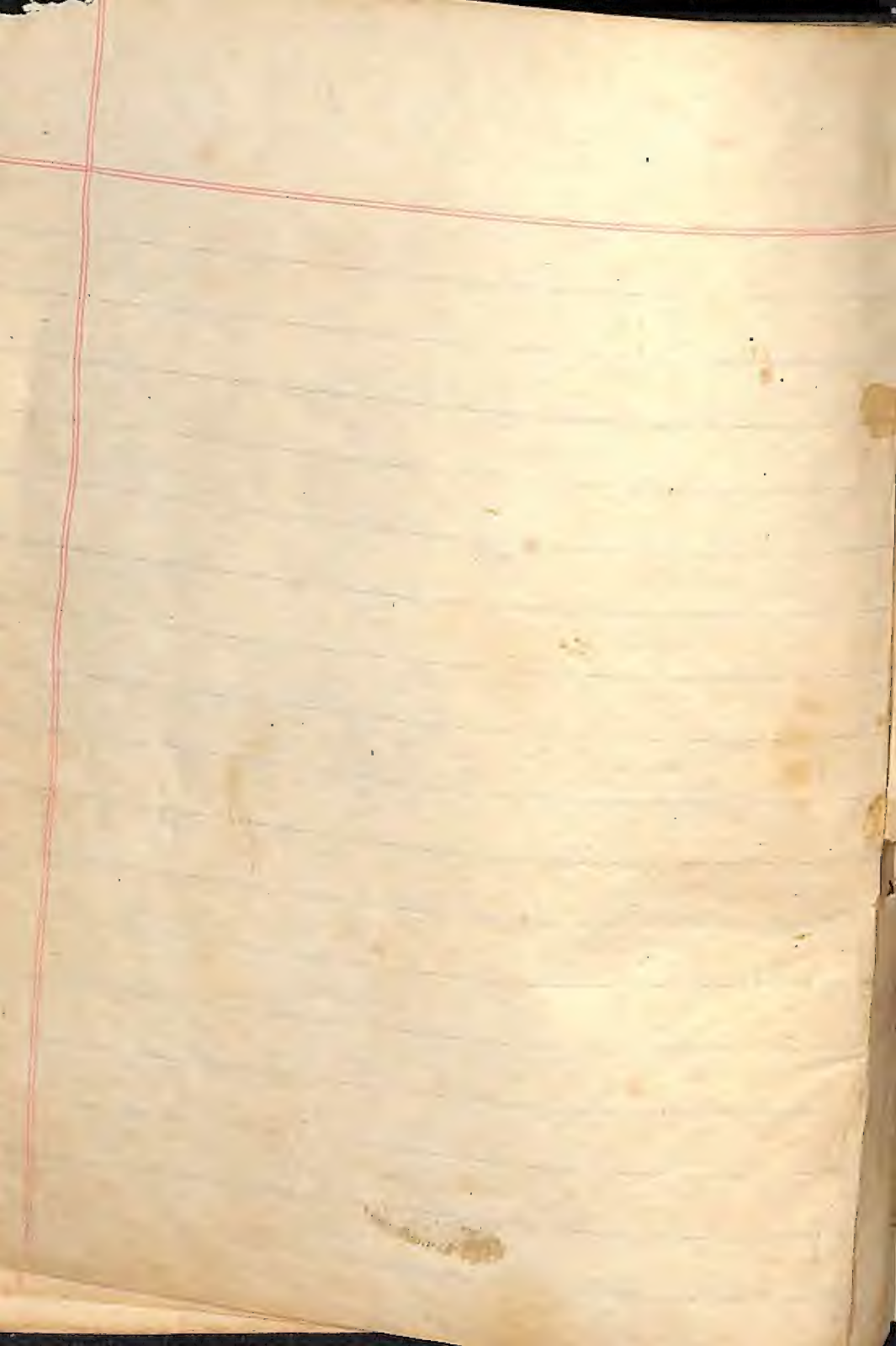

विघ्नायुतसहस्रं तु परोत्साहसमन्वितम् ।

प्रहरत्यनिशं जन्तेः सत्त्वस्त्वभिमुखस्य च ॥

विशेषस्तु भवाम्बोधि समुत्तरणकारिणः ॥

